

T 61
R 1 ~~4~~

b. 8

6-78
D. S. 92

ശ്രീ
ആത്മസംഗ്രഹം

മഹാകാവ്യം.

൧൧൦ ൧൨൦ സ്കന്ദരം.

പ്രൊഫസ്സർ

എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ

എം. എ., എം. ആർ. എ. എസ്.

കേരളീയർക്കുവേണ്ടി രചിച്ചതും

സംസ്കൃതകൃതിയിൽനിന്നും

കേ. സി. കേശവപിള്ള

മലയാളത്തിൽ

തർജ്ജമ ചെയ്തത്.

പ്രകാശകൻ

മണക്കാട് പി. നാരായണപിള്ള

Copy-right Registered.

1087.

വില അണ രൂ.

എല്ലാപ്രതികളിലും ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെയും പ്രകാശകന്റെയും

മുദ്ര ഉണ്ടായിരിക്കും.

മുണ്ടാക്കാൻ മിസ്റ്റർ പി. നാരായണ പിള്ളയ്ക്കുവേണ്ടി

ഭാരതവിലാസം അച്ചുക്കുടത്തിൽ

അ ചി ക്ക വെ പ്പ ട്ത .

உ. ௦௦ பதிப்பு.

കാപ്പി മദ്രാസ.

മുഖവുര .

‘ആംഗലസാമ്രാജ്യം’ എന്ന സംസ്കൃതമഹാകാവ്യം അമൃഷ്ടിച്ചത് ഹരനെ-മാണ്ടിടക്കാണ്. ആയവസരത്തിൽ തന്നെ അതിന്റെ ‘ഗുണ’ങ്ങൾ ‘കണ്ണ’ത്തെ പ്രാപിച്ച് ഈ തജ്ജമയാകുന്ന ‘ചാപല’ത്തിനായി പുറന്നെ ‘പ്രഃചാദനം’ ചെയ്യിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആ വിവരത്തിന്നു തൽക്കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിലേക്കു ഞാൻ ഒരു എഴുത്തയച്ചതിന്നു മറുപടിയായി അവിടുന്ന്, ഞാൻ ഈ ഗ്രന്ഥം മലയാളത്തിൽ തജ്ജമ ചെയ്യുന്നതു വളരെ നന്നായിരിക്കുമെന്നും, ഉത്സാഹമാണ്ടകിൽ അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ എന്നോടു പായണമെന്നുകൂടി അവിടുന്ന് വിചാരിച്ചിരുന്നു എന്നും ഭരതപ്പുത്തം, പുസ്തകത്തിന്റെ ഒരു പ്രതിയും എനിക്ക് അയച്ചു തരികയുണ്ടായി. ഇത് എന്റെ പക്കൽ വന്നു പോന്നത് ഹരനെ കുന്നിയിലാണ്; താമസിയാതെ തന്നെ ഞാൻ ഇതിനെ ഭാഷപ്പെടുത്താൻ ആരംഭിക്കയും ചെയ്തു. മൂലം ആദ്യമായി വായിച്ചതോടുകൂടിയാണ് ഭാഷാന്തരീകരണവും നടന്നു വന്നത്. കൊല്ലം ഇംഗ്ലീഷ് ഹൈസ്കൂൾ മലയാളമുറഷിവേലയിൽ ഇരുന്ന എന്ന ആയാണ്ടു കാലോസത്തിൽ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ പുത്രന്റെ അദ്ധ്യാപകനായി നിയമിക്കയാൽ എനിക്ക് ആ മാസത്തിൽ കൊല്ലത്തുനിന്നും ഇങ്ങോട്ടു പോകുന്നതിനിടയായി. അപ്പോൾ ഇതിൽ ആറു സൂക്തം തജ്ജമ ചെയ്യിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. മൂലഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ വാസസ്ഥാനമായ ഈ സ്ഥലത്തേക്കുള്ള മാറും നിമിത്തം ഉണ്ടായ സൗകര്യാധികൃത്താൽ ശേഷം തജ്ജമ മുഴുവൻ ഹരവെ മേടത്തോടുകൂടി അവസാനിക്കയും, പിന്നെ അവിടുത്തെ സമയം നോക്കി ഇതു പരിശോധിപ്പിച്ചു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഈ പരിശോധന അവസാനിച്ചതു കഴിഞ്ഞയാണ്ടു ചിങ്ങമാസത്തിലാണ്. ഇതിലേക്കു ഇത്രയും കാലതാമസം വന്നതിന്നു കാരണം അവിടുത്തെ കൃത്യാന്തരബാഹുല്യമാകുന്നു. ഇതിനി

ടയ്ക്ക് 'സദാശിവ' എന്ന സംഗീതനാടകം, 'പള്ളിക്കുട്ടിയമ്മ' തുളുപ്പാട്ടു, 'ഷഷ്ടിപുത്തിഷ്ടി', 'മാനസോല്ലാസം', 'വിക്രമോപശ്ചിം' സംഗീതനാടകം മുതലായ ചില കൃതികൾ ഞാൻ എഴുതിട്ടു ഉണ്ട്. പരിശോധനയ്ക്കു സൗകര്യത്തിനായി ആദ്യം മൂലശ്ലോകങ്ങളോടുകൂടിയാണ് പരിഭാഷ എഴുതിത്തീർത്തത്. പിന്നെ ഇത് അച്ചടിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം മാറി എഴുതുന്നതിനും കുറേ കാലം വേണ്ടിവന്നു. അനന്തരം മഹാമനസ്സനായ കൊച്ചി ഫാക്ടർ രാമവർമ്മ (അപ്പൻ) തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സാകാണ്ട് ഇതിന് ഒരു അവതാരിക എഴുതാമെന്നു സഭയ്ക്കു കല്പിച്ചുവരിച്ചു. തന്നെപ്പോലും ഈ കൃതി അവിടുത്തെക്ക് അയച്ചു. വിവിധകാര്യ പത്രാകലനായ അവിടുത്തെക്ക് അതിൽപ്പിന്നെ നേരിട്ട പല വിഷയങ്ങൾ നിമിത്തം അവതാരിക എഴുതി വ്യക്തം മടക്കി അയച്ചുതന്നതിന് സ്വല്പം താമസം വേണ്ടിവന്നു. 'തത്ത്വമുദയം' മൂലത്തോടുകൂടി കത്തുകൾക്കിടയിൽ ശേഷമാണ് ഞാൻ അവതാരിക എഴുതിട്ടുള്ളത്' എന്ന് അവിടുന്ന് അയച്ച തിരുവെഴുത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

കാലിദാസകൃതമായ രഘുവംശത്തിന്റെ രീതിയിൽ മേനോൻപോലെയായി എഴുതിയിരിക്കുന്ന ഒരു മഹാകാവ്യമായ മൂലഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തോപ്പാറി ഞാൻ വിസ്മയിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ല. ഇതിൽ ഹൃദയ സ്പർശങ്ങളിലായി ഹർഷം ശ്ലോകങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. 'ആംഗലസാമ്രാജ്യം' എന്ന പേരുകൊണ്ടു തന്നെ ഇത് ബ്രിട്ടീഷ് കാർ ഇൻഡ്യയിൽ പ്രവർത്തിച്ചു മുതലുള്ള ചരിത്രത്തിന്റെ ഒരു സംഗ്രഹമാകുന്നു എന്നു തെളിയുന്നുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ മറ്റുള്ള ചരിത്രഭാഗങ്ങളേയും ഇതിൽ സംക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാം സർഗ്ഗത്തിൽ ഹിന്ദുക്കളുടേയും മഹമ്മദീയരുടേയും ഭരണകാലത്തിലുള്ള ചരിത്രങ്ങളെ സമൃദ്ധമായി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. മഹാരാജാക്കന്മാരോടുള്ള ഒന്നാമത്തേയും രണ്ടാമത്തേയും യുദ്ധങ്ങളോപ്പാറി പറയുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ അതിലേക്ക് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മഹാരാജാക്കന്മാരുടെ ചരിത്രകാലത്തിലെ പ്രധാന സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആകപ്പാടെ ഇൻഡ്യാചരിത്രത്തിലുള്ള ഓരോ പ്ര

ധാനസംഭവങ്ങളേയും യഥാർത്ഥം ക്രമപ്പെടുത്തിയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളത്; എന്നാൽ കവിതാരീതിക്ക് ഉതകാത്ത പല ചമൽക്കാരജനകങ്ങളായ സംഭവങ്ങൾക്ക് അവിടവിടെ പ്രാധാന്യം കൊടുത്തിട്ട് ഉണ്ട്. ചരിത്രവിഷയമായ പ്രാധാന്യത്തിൽ സ്വല്പം പിറകിൽ നില്ക്കുന്ന ചില അംശങ്ങളെ— അതാവിത്: ടിപ്പുവിന്റെ മലബാറിലേക്കും വിശിഷ്ട തിരുവിതാംകൂറിലേക്കും ഉള്ള പ്രവേശങ്ങളേയും മറ്റും— കുറേ വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആ ന്യൂനതയുടെ ഉത്തരവാദിത്വം തന്റെ സ്വരാജ്യസ്നേഹത്തിനാണെന്നു ഗ്രന്ഥകർത്താവു തന്നെ മുഖവുരയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആധുനികമായ ലഭ്യൻപട്ടണത്തിന്റെ വണ്ണനയെ ക്ലാപ്തമുഖമാക്കിയിരിക്കുന്നത് സംസ്കൃതകാവ്യരീതിയുടെ അനുകരണമാകുന്നു.

ഇപ്രകാരം മഹത്തായിരിക്കുന്ന ഈ കാവ്യത്തെ തജ്ജമമായ സ്തോത്രനിഞ്ചതു നിമിത്തം എനിക്ക്, മൂലഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ശിഷ്യത്വം വഹിക്കുന്നതിനും, അവിടുത്തെ സർവ്വതാമുഖമായ പാണ്ഡിത്യം സൂക്ഷ്മബുദ്ധിത്വം കവനസാമർത്ഥ്യം മുതലായ ഗുണങ്ങളെ അറിഞ്ഞ് ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നതിനും, വിശിഷ്ട സംസ്കൃതമലയാളഭാഷകളുടെ അനേകമർമ്മങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. തജ്ജമയിൽ ഭംഗിയായി വരുത്തുന്നതിനു പ്രയാസമായിത്തോന്നിട്ടുള്ള ചില ഭാഗങ്ങളെ കേൾപ്പിക്കുന്ന അവസരങ്ങളിൽ അവിടുന്നു നിഷ്പ്രയാസമായി പറഞ്ഞുതന്നിട്ടുള്ള പാഠാശങ്ങളുടെ സാരവും എന്ന വിസ്മയിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിനു കണക്കില്ല. ദ്വിതീയാക്ഷരപ്രാസത്തിൽ അവിടുത്തേക്കു നിഷ്ഠയായില്ലാത്തത് അതിനു ശക്തിയില്ലായ്മയല്ലാണെന്നു പറയുന്ന അല്പകൾ, ചിത്രമഴുത്തുകോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ നെറ്റിയിൽ കിടക്കുന്ന ഭസ്മരചകൾക്ക് ഐകരൂപ്യമില്ലാത്തത് അവിടുത്തെ കരാകൗശലവൈകല്യത്താലാണെന്നു തീരുമാനിക്കുന്നതിനും മടിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

മൂലത്തിൽ സംജ്ഞാനാമങ്ങൾക്കെല്ലാം സംസ്കൃതമായതാണു കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. ഭാഷയിലാകട്ടെ അവയെ അതു പോലെയും,

ചില ദിക്കുകളിൽ സന്ദർശനം അനുസരിച്ച് ഇംഗ്ലീഷിന്റെയും മലയാളത്തിന്റെയും രീതിയിലും പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. രൂപഭേദം ഉള്ള നാമങ്ങൾ എല്ലാം വിവൃതിയിൽ നോക്കി ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. ഭൂപ്രദേശങ്ങളായ നാമങ്ങൾക്കുള്ളേയും മറ്റും വൃത്തത്തോടു യോജിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ചില ഭാഗങ്ങളിൽ യതിയെപ്പറ്റി വളരെ നിഷ്പക്ഷിച്ചിട്ടില്ല. യോഗ്യ സംവാത്സരങ്ങൾക്കു മുൻപു എഴുതിത്തീർത്ത ഈ തർജ്ജമയിലെ പ്രയോഗരീതിയും പ്രയോജനം അനന്തരതമിക്ക് അനുഗുണമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ഗുരുതരങ്ങളായ കൃത്യാനുരങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്കു ഇതിന്റെ പരിശോധനയ്ക്കായി ചെയ്യേണ്ടി വന്ന സമയവ്യയത്തെ ക്ഷമയോടുകൂടി സഹിച്ചു മൂലഗ്രന്ഥകർത്താവിനോടും, ഇതു മുഴുവൻ മൂലഭരതോടുകൂടി ഒത്തുനോക്കി സരസവും സരളവുമായ ഭരവതാരിക എഴുതി അയച്ചു തന്ന സഹായതലകമായ അപ്പൻ തമ്പുരാൻ തിരുമേനിയോടും, ഇതിന്റെ അച്ചടിയിൽ ഭൂവൃസഹായം ചെയ്തും മുജ്ജനായി വില അയച്ചുതന്നും എന്ന പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള മാന്യന്മാരോടും ഞാൻ യഥായഥം അനൈകതവമായ കൃതജ്ഞതയെ പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം

ഹവുരി മിഥുനം ചവു.

കേ. സി. കേശവപിള്ള.

അ വ താരി ക .

കാവ്യത്തിന്റെ സ്വഭാവം കവിയറിയുന്നതുപോലെ കാവ്യ ഗുണദോഷങ്ങളെ നിരൂപകൻ കാണുകയില്ല. കവിയുടെ സങ്കല്പശക്തി നിരൂപകനുമുണ്ടെങ്കിൽ നിരൂപണത്തിനേക്കാൾ എളുപ്പം കവനത്തിനായിരിക്കും. ആകാശവൃഷ്ടത്തിന്റെ കൂടി ആകാരം നിർണ്ണയിക്കത്തക്കവണ്ണം കല്പനാവൈഭവമുള്ള കവിപുംഗവന്മാർ അവർക്കുനസംഗോചരമായി യാതൊന്നും തന്നെ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. ചന്ദ്രന്റെ ഗുണങ്ങൾ ആസക്തം ചാണകപ്പട്ടം നൽകി, ലൗകികഭംഗവും ഭംഗിക്കുറവും കൂടാതെ ശരച്ചന്ദ്രാനുസ്മിതമായി വരളി ഉണക്കുവാനും ചാണകപ്പട്ടം മാനം കൊടുക്കുവാനും പച്ചപ്പരമാർത്ഥം പറഞ്ഞ് പരമാശ്ചര്യം ജനിപ്പിക്കുവാനും പരഹൃദയപരിഗാഹനം ചെയ്യുവാനും സാമർത്ഥ്യമുള്ള കവിഹൃദയം ആർക്കാണ് അറിയുവാൻ കഴിയുന്നത്? രാജരാജകവിലാസവിരചിതമായ 'ആംഗലസാമ്രാജ്യ'മെന്ന സംസ്കൃതകാവ്യം കേരളഭാഷാഭാഷണത്തിൽ പ്രതിഫലിച്ചുണ്ടായ ഈ പ്രതിച്ഛായയിൽ പ്രതിപത്തിയില്ലാത്തവരുണ്ടെങ്കിൽ അവർ പ്രകൃത്യാ കേരളഭാഷയിൽ വിപ്രതിപത്തിയുള്ളവരായിരിക്കണം. ദോഷൈകദൃഷ്ടകളുടെ ദൃഷ്ടിദോഷംകൊണ്ടോ ദൃഷ്ടാവിന്റെ ശ്വാസോച്ഛ്വാസ തട്ടിയുണ്ടാകുന്ന ഭാഷണമാലിന്യം കൊണ്ടോ തോന്നുന്ന തെളിവില്ലായ്മ ബിംബത്തെയോ പ്രതിബിംബത്തെയോ ബാധിക്കുന്നതല്ല. മൊരടുവിഷയമായി ഗണിച്ചുപോരുന്ന ചരിത്രസംഭവങ്ങളെ കാവ്യത്തിനതകുന്ന ചമൽക്കാരത്തോടു കൂടി വർണ്ണിച്ചിട്ടുള്ള മൂലകവിയുടെ ആശയത്തിന് ഏറാക്കുറവും വിട്ടുവീഴ്ചയും വരാതെ അർദ്ധപരിഷ്കൃതനിലയിൽ കിടക്കുന്ന കേരളഭാഷയിൽ പകർത്തുന്നത് സുകരമല്ലെന്ന് അനുഭവസ്ഥന്മാർക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടൂ.

മൂലം:— “മുഷാബലാഡംബരദോവിഭ്രമ-
പ്രഭുതരോമന്മനമന്മരീകൃതം
ന മാനസം തസ്യ കദാപി പസ്സശേ
പരാൽ പരാസ്താൽ പ്രതികാരശങ്കയാ”.

തജ്ജമ:—

“ഉററുംചേന്ന് ബലപ്രതാപമതുലം തന്നോളമില്ലാക്കുമെ-
ന്നോറും വ്യർത്ഥമോ! മദിച്ചലസനായ് മേവും മഹീവല്ലഭൻ
തോറുജ്ജ്വരരിസഞ്ചയം പ്രതികരിച്ചീടുന്നതിനായ് മുതി-
ന്നോറീടാൻ വരുമെന്നു മാനസമതിൽ തെല്ലും നിനച്ചില്ല താൻ.
(ന-൧൧)

തന്മയതപം വരുത്തി തജ്ജമ ചെയ്യുന്നതിൽ ഗ്രന്ഥകാരൻ
ജ്ജ പാടവത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതായ അനേകം ശ്ലോകങ്ങൾ
ക്കിടയിൽനിന്ന് ‘സ്ഥാലീപുലകേന്ദ്രായേന’ ഏതെങ്കിലും ഒന്നു
ടുത്ത് ഉദാഹരിക്കുന്നുവെന്നല്ലാതെ ഉള്ളതിൽ വെച്ചു നല്ലതുവോ
ക്കി തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിന്നു ഞാൻ ഉത്സാഹിച്ചിട്ടില്ല. അതു
സാധ്യവുമല്ല. ‘ആംഗലസാമ്രാജ്യം’ ഭാഷാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതു
സാധാരണ സംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങൾ തജ്ജമചെയ്യുന്നതുപോലെ അ
തു എളുപ്പത്തിൽ സാധിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമല്ല. പരിഭാഷകന്റെ
സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്നു തടസ്സം വരുത്തുന്നതായ പല വൈഷമ്യങ്ങ
ളും അതിൽ പരിഗണനീയങ്ങളായിട്ടുണ്ട്. ‘ഇന്ദ്രനോ ചന്ദ്ര
നോ’ വൃത്തത്തിൽ ഒത്തില്ലെങ്കിൽ ‘പാകശാസന’നായിട്ടോ ‘ശീ
തകിരണ്’നായിട്ടോ വലിച്ചുനീട്ടി പാകപ്പെടുത്തുവാൻ വിരോധ
മില്ല. തെളിച്ച വഴിപോകാത്ത ‘അക്ഖർ’ മുതലായ വൈദേ
ശികവിശേഷനാമങ്ങളെ പോയവഴിക്കു തെളിക്കുകയല്ലാതെ മ
റ്റൊന്നൊരു ഗതിയാണ് കവിഷണ്ടാകുന്നത്? ‘അക്ഖർ’ വൃ
ത്തത്തിന്നു ചേർന്നില്ലെങ്കിൽ വൃത്തം അക്ഖർക്കു ചേർക്കേണ്ടതായി
വരുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ ‘ആവാപനീതി’ മുതലായ സാ
ങ്കേതികശബ്ദങ്ങൾ തജ്ജമചെയ്യുമ്പോഴും ഈ വക ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ
നേരിടുന്നതാണ്.

“മരിച്ചു നൈസാമരചൻറ വൃത്രൻ
മറയ്ക്കു വാണാനന്ദ നാസ്തജംഗൻ
ക്ഷമിച്ചതില്ലായതു പൊത്രനന്നു
സമത്സരൻ മുത്സജംഗഭൂപൻ”.

(൩—൧൦)

“ഒന്നിച്ചു പേന്നുനയുമായവർതൻ ശ്രമത്തിൽ
നന്ദിച്ചു താനനുവദിച്ചുവളായവക്കായ്
പൊരസ്സുഭാരതവണിഗ് ജനസംഘാമന്നു
പേരോടു നൽകി വിധി പോലധികാരപത്രം”.

(൧—൧൭)

പടങ്ങൾ കവിജ്ഞ വശാപ്പട്ടിരിക്കേണ്ടതു പോയിട്ടു കവി പ
ടങ്ങൾക്ക് അടിമറപ്പുണ്ടേതായി വരുന്ന അവസരങ്ങളിലാണ്
പരിഭാഷകൻ കവിതയിലുള്ള പഴക്കവും തഴക്കവും വാസനയും പൂ
ർവ്വാധികം തെളിഞ്ഞു കാണുന്നത്.

പതിനഞ്ചും പതിനെട്ടും പത്തൊൻപതും ഇരുപത്തിരണ്ടും
സകലം സൗകര്യാവിരോധന മൂലവൃത്തത്തിൽ തജ്ജമാലയ്ക്കു
കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഗ്രന്ഥകാരപാടവപ്രകടനാചേരത്താൽ മാ
ത്രം മതിമറന്നു വൃത്താനുവൃത്തതജ്ജമാ സാമാന്യേന അപരിശ്യാജ്യ
മാണെന്നും അതുതന്നെ മൂലാഞ്ചത്തിന്നും ശ്രാവ്യതയ്ക്കും വരുന്ന
ഭംഗം ഗണ്യമാല്ലെന്നും ശരിച്ചുകാണാതെ പ്രസ്തുത കവിയുടെ സ
ഹൃദയതപം സർവ്വമാ അഭിനന്ദനീയം തന്നെ.

“പരാഭവം കണ്ടു പരാധി വൃണ്ട-

ദൂരാശയേരുന്ന പരാകിമാരും

തപരുന്നപിതം ബന്ധുപരാവനാത്ഥം

വരാതിരുന്നെന്നു വരാ രണത്തിൽ”.

(൩—൩൦)

“ഉത്തംഗശ്രീ തടവിന മഹാശക്തിയാലുച്ചമായും
മെത്തിട്ടും ദുസ്തരതതികളാലത്രയും നീചമായും
മധ്യസ്ഥത്തിൽ ദിവസമണിപോൽ പൊങ്ങിയും താണമെന്ന-
പ്പൂതമപിശൻ തന്നടയ പരമൈജസ്സു പാരം പരന്നു”.

(൨—൩൭)

ഇമ്മാതിരി ശ്ലോകങ്ങൾ വായിക്കുമ്പോൾ വായനക്കാരന്റെ മനസ്സിൽ മൂലവൃത്തസ്തരങ്ങളു യാതൊരവകാശവും ലഭിക്കുന്നതല്ല.

ദ്രിതീയാക്ഷരപ്രാസവിശാലകാണ്ഡം ചൈതരജീമഹിമിജ്ജു ചൈധ്യം വരുമെന്നു വിചാരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിലല്ലാ പ്രസ്തുതകവിയെന്നു വരികിലും ഈ തജ്ജമയിൽ ഒട്ടുമുക്കാലും ഭാഗങ്ങളിൽ ദ്രിതീയാക്ഷരപ്രാസം പ്രയോഗിച്ചുകാണുന്നുണ്ട്. പ്രാസാന്തരങ്ങളേക്കാണ്ടു ചൈതരജീമഹിമിജ്ജു നെടുമംഗല്യവും രമണീയതയും ഉണ്ടാക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നുള്ളതിന്നും ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

“വന്ചൊത്തിവണ്ണമതിവേഗമിയന്ന മിന്നൽ-
കമ്പിത്തപാലിഹ പുരംപ്രതി ചേന്നുമൂലം
ഇമ്പത്തൊടാളുകൾ വിദൂരഗർഭതൻചരിത്രം
തൻപത്തനസ്ഥരടൊയന്നതുപോൽ ഗ്രഹിച്ചു”. (൨൦-൨൪)

“നിസ്സാരമാം നികുതിയൊക്കെ നിറത്തി; ഭൂമി-
യെല്ലാം പകുത്തു പുതുതായ് കുടികൾക്കു നൽകി;
നീസുഗ്രശീലനവനാൽത്തജനാചനത്തിൽ
വളിച്ചു വാങ്ങു ചഴിപ്പാലെ പെളിപ്പുട്ടത്തി”. (൨൦-൨൮)

“നിവില്ലമുണ്ടായ ജയങ്ങളാലേ
നിജപ്രതാപം വച്ചതെന്നറച്ചു
നിസ്സാരരാം ദൈവപുര നിഗ്രഹിപ്പൻ
നിശ്ശേഷമെന്നാൽതിതവൻ ജഡാത്മാ”. (൧൮-൨൧)

ഇവിടെ ദ്രിതീയാക്ഷരപ്രാസം ഉണ്ടായതുകൊണ്ടും ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടും ഗുണമല്ലാതെ ദോഷമൊന്നും തോന്നുന്നില്ല. അനപ്രാസം, ആദ്യക്ഷരപ്രാസം ഇതുകൾക്ക് ദ്രിതീയാക്ഷരപ്രാസത്തേക്കാൾ എന്നല്ല ദ്രിതീയതൃതീയാക്ഷരപ്രാസങ്ങളേക്കാൾ സ്വാഭാവികവും കൂടുതലായ കഠിനമായ എന്ന കാര്യം ശ്രോതാവിന്റെ അഭിപ്രായത്തോടു അനുസരിച്ചിരിക്കുന്നതാണ്. മലയാളത്തിൽ തോടയാണു് ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നതെന്നുവെച്ചു പരദേശത്തെ കമ്മ

ലിന്നു ഭാഗിയില്ലെന്നു പറയുന്നവരോടു മൌനമവലംബിക്കുന്ന തല്ലാതെ മറുവടിയൊന്നും പറയേണ്ടതില്ല. പരിചയംകൊണ്ടു പ്രതിപത്തി വർദ്ധിക്കയില്ലെന്നു കാലംകൊണ്ടു രൂപി ഭേദപ്പെട്ടില്ലെന്നു ഖണ്ഡിച്ചു പറവാൻ ഞാൻ തയ്യാറില്ല. മിത്തുണ്ഡ പ്രാസം തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നവെച്ചു വെണ്മന്നി മഹൻ നമ്പൂരിയുടെ കവിതയ്ക്കു കുറും പറവാനോ

‘ശാപാങ്കോ ജല്ലാങ്കോ ഭവതി മയുപാങ്കോപമഗിരാ
നിരാതങ്കോ രങ്കാ വിഹരതി ചിരങ്കാടികനകൈഃ
തവാപണ്ണ! കണ്ണ വിശതി മനുവണ്ണ ഫലമിദം
ജനഃ കോ ജാനീത ജനനി! ജപനീയം ജപവിധൗ’.

എന്നു തുടങ്ങി ആചാര്യസ്വാമികളുടെ രസനയിൽനിന്നു പ്രാസം പ്രവഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു വെച്ച്,

‘നിഞ്ചിത്തമിന്നലിയുമെന്നു നിന്നച്ചു വാസ-
രാഞ്ചമമ്മ ഞാനിതൊരു മട്ടു കഴിച്ചു കൂടി’

എന്നു ചമച്ച കകവിയെ അഭിനന്ദിക്കുവാനോ ഏനിക്കു ധൈര്യവുമില്ല. വാസുവത്തിൽ കവിതാഗുണം ഒന്നാമതായി രസത്തേയും രണ്ടാമതായി അലങ്കാരാദികളേയും അപേക്ഷിച്ചാണിരിക്കുന്നത്. അലങ്കാരത്തിൽ തന്നെ അത്യാലങ്കാരം ശബ്ദാലങ്കാരത്തക്കാരും പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതാണെന്ന് അഞ്ചിത്രശബ്ദചിത്രങ്ങളെ ക്രമത്തിൽ മധ്യമാധമങ്ങളായി ഗണിച്ചിരിക്കുന്ന ആലങ്കാരികന്മാർ നിണ്ണുവിച്ചിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു. ശബ്ദാലങ്കാരങ്ങളിൽ ഭൂതിയാക്കരപ്രാസത്തിന്നു മലയാളത്തിൽ കണ്ണാകണ്ണികയാ സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള പ്രാധാന്യം വാഗ്ഗേയമെന്നു വന്നപ്പോൾ തന്നെ രൂപഭേദം തീർച്ചപ്പെട്ടു. അതു കാലഭേദത്തിന്റെ ഫലമാണെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടതുമുള്ളു. കേ. സി. കേശവപിള്ള അവർകളുടെ കൃതിയിൽനിന്ന് ഈ അഭിപ്രായമാണ് ഞാൻ സംഗ്രഹിക്കുന്നത്.

‘ആംഗവസാമ്രാജ്യം’ മൂലത്തേയും മൂലകവിയേയും കുറിച്ച്

എന്തെങ്കിലും ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുവാനോ പ്രശസ്തവിധായ
കേ. സി. കേശവപിള്ള അവർകളെ കവിയുടെ നിലയിൽ അവ
തരിപ്പിക്കുവാനോ ഉള്ള അവകാശമെന്നും കാണുന്നില്ലെന്നല്ല
ആവശ്യവും ഇല്ല. എന്നാൽ ഇദംപ്രഥമമായി മലയാളഭാഷ
യിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന ഇന്ത്യാചരിത്രവിഷയകമായ ഈ കാവ്യം
മാത്രഭാഷയിൽ എനിക്കുള്ള പ്രതിപത്തി നിമിത്തം കേരളീയസമ
ക്ഷാ അരങ്ങു കയറുവാൻ യഥാശക്തി ശ്രമിക്കുക മാത്രമാണ് ഇ
തിനാൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.

കുമാരമന്ദിരം
അയ്യന്തോരം
വൃ-൧൧-൨൭

അപ്പൻതമ്പുരാൻ.

RAMA VARMA

11th Prince of Cochin.

വിഷയവിവൃതി

൧൧-ാം സർഗ്ഗം.

213-B1

ടിപ്പുവിന്റെ ക്രൂരകൃത്യങ്ങൾ.

൧-ാം ശ്ലോകം മുതൽ	വാൻസ് ഹേസ്റ്റിംഗ്സ് വേല വിട്ടനതും ഇംഗ്ലണ്ടിൽ
൪-ാം ശ്ലോകം വരെ	കുറുക്കാരനായി വിസ്മരിക്കപ്പെടുന്നതും.
൫ — ൬	ലാർഡ് കാൺവാലിസ് ഗവണ്മൻ ജനറലാകുന്നതും.
൭	അയാളുടെ നിമിത്രം.
൮ — ൯	ടിപ്പുവിന്റെ അത്യാഗ്രഹം.
൧൦ — ൧൩	മഹമ്മദ് യഥാചാരങ്ങൾ.
൧൪ — ൨൨	ടിപ്പു മതവിഷയങ്ങളായ കലഹങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്നതും, കാനറ, കൂഗ് ഇവയെ കൈക്കലാക്കുന്നതും.
൨൩ — ൨൫	ടിപ്പുവിന്റെ ഗവ്വായികുറുപ്പും.
൨൬ — ൨൮	നൈസർദ്ദൂർ മഹാരാജാക്കന്മാരും ടിപ്പുവിനു കീഴടങ്ങുന്നത്.
൨൯ — ൩൪	ടിപ്പു മലബാറിനെ ആക്രമിക്കുന്നതും അവിടുത്തെ ജനങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂറിലേയ്ക്കും ഓടുന്നതും.
൩൫ — ൩൯	അയാൾ മലബാറിനെ കീഴടക്കി ജനങ്ങളെ നിർദ്ദയമായി സ്വന്തത്തിൽ ചേർക്കുന്നത്.
൪൦ — ൪൩	അയാൾ തിരുവിതാംകൂറിനെ ആക്രമിക്കുന്നത്.
൪൪ — ൪൭	തിരുവിതാംകൂർ രാജാവിന്റെ ദുരൂഹങ്ങൾ.
൪൮ — ൫൫	ടിപ്പു തോറ്റുപോകുന്നതും.
൫൬ — ൫൭	രാജാവന്റെ വിജയം.
൫൮ — ൬൬	ടിപ്പു കുപിതനായി വീണ്ടും വന്നു രാജാവിന്റെ അതിർത്തിയിലുള്ള കോട്ടകൾ തകർക്കുന്നത്.
൬൭ — ൭൨	തിരുവിതാംകൂറിൽ വടക്കു ഭാഗത്തുള്ള ആലുവയിലെ അതിവൃഷ്ടി.
൭൩ — ൭൪	ടിപ്പു പെട്ടെന്നു സ്വന്തഗതത്തിലേയ്ക്കു പോകാൻ നിബ്ബന്ധിക്കപ്പെടുന്നതും.

൧൨ -ാം സർഗ്ഗം.

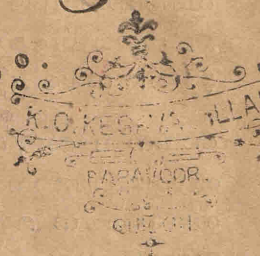
ടിപ്പുഭരണം.

- ൧ — ൪ ഇംഗ്ലീഷ്കാർ ടിപ്പുവിനു വിരുദ്ധമായി നൈസാമിനോടും മഹാരാഷ്ട്രന്മാരോടും നല്ലൊരു ചെട്ടുനത്.
- ൫ — ൩൬ മൈസൂരിലെ തുഴിയകലഹം.
- ൭ — ൧൬ ഇംഗ്ലീഷ്കാർ ബാഗൽക്കർ പിടിക്കുന്നതും അറിക്കരയിൽ വെച്ചു ടിപ്പുവിനെ തോല്പിക്കുന്നതും.
- ൧൭ — ൨൪ ഇംഗ്ലീഷ്കാർ പിൽവാങ്ങുന്നതും, മിത്രങ്ങളെ കാത്തിരിക്കുന്നതും.
- ൨൫ — ൨൯ ഇതിനിടയിൽ പല കോട്ടകളും പിടിക്കുന്നത്.
- ൩൦ — ൩൩ ശ്രീരാഗപട്ടണത്തിലേയ്ക്കായി നൈസാമും മഹാരാഷ്ട്രന്മാരും ഇംഗ്ലീഷ്കാർക്കു പുറപ്പെടുന്നത്.
- ൩൪ — ൩൬ ടിപ്പുവിനെ ഉപരോധിക്കുന്നത്.
- ൩൭ — ൪൨ ടിപ്പു സമാധാനത്തിനവേക്ഷിക്കുന്നതും, ശ്രീരാഗപട്ടണത്തിലെ സമാധാനവും.
- ൪൩ -- ൪൮ കലഹത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ.
- ൪൯ -- ൫൭ ജമിന്ദാർമാരുടേയും സാമന്തരാജാക്കന്മാരുടേയും ഉത്ഥാനം.
- ൫൮ -- ൬൦ സ്ഥിരമായ കരനിയമനം.
- ൬൧ -- ൬൫ ലാർഡ് കാൺൺ വജിസിന്റെ മറ്റുള്ള പരിഷ്കാരങ്ങൾ, ഉയന്ന ഉദ്യോഗങ്ങളിൽനിന്നു നാട്ടുകാരെ ഒഴിക്കുന്നത്.
- ൬൬ -- ൬൭ അതീതനിരൂപണവും അവസാനവും.

ആ ഞ്ജ ല സ് ാ മ്ഭ ാ ജ്ഞം

പ തി നെ ാ ന്ന ാ ണ്ഡം

അഥ പുനരധിഭുതാ വാരണൻ ഭൂരികാഞ്ച-
പ്രഥിതഗുരുതയേനം സ്വാധികാരം വെടിഞ്ഞു
ചിരവിരഹിതരാകും ഖാസ്യാചനാരെഴും തൻ-
പുരവരമതിലേയ്ക്കായ് വിശ്രമാർത്ഥം ഗമിച്ചു.

(൧)

അവിടെയുമതിവേലം ഭൂരികൃത്യശ്രമം താ-
നവനമ വിധിയോഗാൽ വീണ്ടുമുണ്ടായി കുഷ്ഠം!;
അചരചരകളെ കർമ്മത്തിൻവിപാകങ്ങളെല്ലാം-
മചരവരയണഞ്ഞിടാതെ പോകുന്നതുണ്ടോ?

(൨)

അവനിവിടെ നടത്തിട്ടുള്ള നന്ദാത്മജൻതൻ-
പ്രമേദന, മതിഭംഗം വൃജതൃശ്ശാന്നരോധം,
അപികലമഥ കാശിക്ഷാണിഭൽക്കർന്നം താ-
നിതി ബത! പല കാഞ്ചം വിസ്മരിക്കേണ്ടിവന്നു.

(൩)

പല വിധമപരാധം ചെയ്തുവന്നാലുമെല്ലാം
നലമൊട്ടു നയമെന്നായ് രീച്ചയുണ്ടായെടുക്കും;
അവനഥ ബഹുമാനസ്ഥാനമായ്ത്താൻ നയിച്ചു-
നതിസുഖമിഹ ഭീഷം ജീവകാലാചരേണ.

(൪)

നരചരസചിവന്മാർ തത്ര പീടപ്രണീതം
കരണമതുകണക്കേ യന്ത്രാണാസ്ഥാനിയിങ്കൽ
കുരുമാടമ ചേർന്നാണുവാലിസ്സുതന്നെ-
പ്രഥമയേഴുമധിഭുതാവായുടൻ നിശ്ചയിച്ചു.

(൫)

പ്രഭുചിചനതിഭേദൻ നീതിശാസ്ത്രപ്രവീണൻ
പ്രഥിതചരിതര്യൻ ശ്രേഷ്ഠവംശപ്രസൂതൻ
പ്രബലതയൊട്ടു തൻകൽ ചേർത്താരിൻസ്വാധികാരം
പ്രമുദിതമതിയാന്നാനമുണ്ണമെണ്ണപരതാമാറിൽ.

(൬)

പട്ടമരതി പീടൻ നിണ്ണയിച്ചുള്ള ചട്ടം
വടവൊടിവിടെ രക്ഷിച്ചിട്ടുവാനായ്ത്തുടങ്ങും
ഇവനെയധികകാലം തോക്കെടുക്കാതെ വാണീ-
ടുവതിന്നുവദിച്ചില്ലെന്നും ടിപ്പുവിരൻ.

(൭)

അവനിവരെട്ട, മുൻപേ ചൊന്നപോൽ, മംഗലാപുരം
പുരവരമതിൽവെച്ചുസ്സന്ധി ചെയ്തിട്ടു വേഗാൽ
നിജനിലയനാമത്തിദ്രിഗ്ജയം ചെയ്തതിനായ്
ഭഗവദനസമാനൻ വേണ്ട സന്നാഹമാൻ.

(൮)

നാജവശഗതമായിട്ടു നാജ്യത്തിലെല്ലാം
നിജമതമുടനിസ്സാമാഹുതം താൻ ബലത്താൽ
പരിചിനൊട്ടു പരത്തിട്ടുക്കൊന്നിൽ പറഞ്ഞു-
ള്ളൊരു പരഗതിനേടാനായവൻ നിശ്ചയിച്ചു.

(൯)

ഇഹ നിജമതത്തപത്തികലത്രസ്തമേരം
ബഹുമതിഭവജാഡ്യം ഹേതുവായിത്തുല്യക്കർ
അഹഹ! വിമതരെത്തന്നുകുതിവാദങ്ങൾ കൊണ്ടു-
ല്ലഹിസമകരവാളും കെണ്ടു ചണ്ഡിച്ചിടുന്നു.

(൧൦)

ഭൂവനമിതിനു ഭർത്താവേകനാണിശനെനോ
പരകയവനെയളാവെന്നു താൻ ക്രിസ്തുവെന്നോ,
വിവിധമവനെയാരാധിക്കയും ചെയ്തു; -യെന്നു-
ലിവയവനെക്കു ഭേദം ചൊറുമേ ചെയ്തുണ്ടോ?

(൧൧)

ഭഗവനു പല നാമം ചൊൽകവേയാണിലേക-
ന്നഭിരുചിയുളവായാലായതിന്നെന്തു മെച്ചം?
നിയതമൊരു പരാത്ത്വിന്റെ നാമങ്ങളാകും
ഘട്ടകടകലശങ്ങൾക്കില്ല ഭേദം ജഗത്തിൽ.

(൧൨)

ഇതു ഹൃദി കരുതീടാതെത്ര സത്തുകൾ പോലും
മരഭവമേ മനം ചൊണ്ടു മോഹിച്ചിടുന്നു!

സ്തവമരമന്തനാലേ, തരനേക്കൾ മഹത്തപം
പെട്ടകിലുമടിയേടേ കെട്ടുവേൽ ടിപ്പുവിരൻ.

(൧൩)

(൧൪)

ശാമനിയവനാട്ടും പശ്ചിമാഞ്ചലിക്കും നൽ-
ത്തടമതിലതികീർത്യാ കൊങ്കണത്തിന്നുമേറും
വിരതാട്ട മലയാളത്തിന്നമിങ്ങത്തരാളേ
വിലസിന മഹിയാകും കാനായാകുമിച്ചു.

(൧൪)

അവിടെയതിന്ന മുൻപിൽ പോട്ടുഗൽ ധർമ്മഭൃത-
പ്രവരസമുപദേശം കൊണ്ടു കൃഷ്ണീ ചമയ്ക്കും
പരിചിലനസരിച്ചുള്ളായിരം മുപ്പതാളെ
സ്വമതമനുസരിപ്പിച്ചാനിവൻ സാഹസത്താൽ.

(൧൫)

അ ചന്ദ്ര നിജരാജ്യത്തിന്നു തെക്കുന്നതാഭം
നവന ചവനാശലഭശ്രണിസംപ്രേക്ഷണീയം
വിലസിന കുടകാപ്തം രാജ്യമത്യഞ്ജിതശ്രീ-
നിലയനബലശാലീ ഘോഷമഭേദ ഗമിച്ചു.

(൧൬)

ഖലമതി മതവിശ്വാസാന്തകൻ ടിപ്പുവേവം
ബലമൊടണവേതറും ഘോരമായ് കണ്ട നേരം
ജനതതി വനാശലാഗാരഗുഹാന്തരാള-
ങ്ങളിലതിഭേദമോട്ടേ പാഞ്ഞു പാരാതാളിച്ചു.

(൧൭)

അ പിടവിടെയുടൻ തൻസേനയെ അനന്യച്ചി-
ട്ടവരയനുഗമിച്ചുകൊന്നാന്തങ്ങളെല്ലാം
അ ചന്ദ്രഹഥ! നിരോധിച്ചിടിനാൻ, ശപാക്കളോടൊ-
ത്തൊരു മൃഗവധലുണ്ണൻ ലുണ്ണുകൾൻ കണക്കേ.

(൧൮)

അബലകൾ പുരുഷന്മാരെ നേദം നിനക്കു-
തരിശൊട്ടു കടന്നിട്ടുഗ്രന്ഥാബലവുലം
ഏഴുപതു ഗുണമുള്ളൊരായിരം പേരെ വലി-
ച്ചെഴുമതിമദമോടേ ഹന്ത! ബന്ധിച്ചിതന്നാൻ.

(൧൯)

പട്ടമതി, പല വണ്ണം ചേർന്നാർ രാശിതന്ന
സ്തംഭമിഹ, ദ്രവ്യഘാതം കൊണ്ടു പക്ഷം ചുരുക്കി,
ക്രിയകളെ നിജശാസ്ത്രം പോലെ ചെയ്യിട്ടു, നടകി-
സ്സപയമിവനപവൃത്താവസ്ഥ, സാമ്യം നയിച്ചു.

* (൨൦)

അഥ ഖഹജനമയോ! ഖണ്ഡനം മുണ്ഡനം താ-
 നിതി പല മതഭേദാവശ്യകൃത്യങ്ങളാലേ
 അഭയമനുഭവിപ്പിച്ചുള്ള കഠിനമേരം
 വ്യഥയാടമഃലാകം തന്നെ ശീഘ്രം ഗമിച്ചു. (൨൧)

അവനഭിസൂകൃതത്തിന്നുണ്ടോ! പാത്രമായാ-
 നവരൂടെ മതമിസ്സാം ചൊന്ന മാതൃം നിനച്ചാൽ;
 സൂകൃതമളിട്ടുനോരത്ഥംചാരം ജനത്തിൻ-
 നിഹതിയുമതികഷ്ടം! പുണ്യമെന്നോതിടുന്നു. (൨൨)

അധികശരണവുവുഷ്ണാണിപാലാംഗഭൂപാ-
 മവന സഹജമാകും ഗച്ഛിദ്വിഗ്ജയത്താൽ
 അനുപദമതിവേലം ഹന്ത! വദ്ധിച്ചു വദ്ധി-
 ച്ചുനപമിതമനസ്സത്തിന്നു രാൻ ഹേതുവായി. (൨൩)

സ്തൂമവനഥ സുൽത്താനെന്നു വിഖ്യാതമാകും
 കൊടിയ വിരതു സിദ്ധിച്ചെങ്കിലും തൃപ്തിയെന്നു
 അതുവരെ മുഗൾവംശക്കാൽഭൂതർ മാത്രം വഹിച്ചു-
 ജ്ജ്ഞാത വിരതുനമെടുത്താൻ ബാഷ്പാഹാഭിധാനം. (൨൪)

നരവധമനുവേലം നിദ്രയം നീലഭൂമൽ-
 പരിസരമതിൽ നിന്നും ചാടിവീണാചരിക്കും
 അരചനവൻ മൈസൂർ പ്രാപ്തമെന്നുള്ളതല്ല-
 തൊരു വിരതു പൊറത്തില്ലത്ര മാലോകർ പിന്നെ. (൨൫)

ഇവാന യുധി ജയിച്ചിടുന്നതിന്നു നൈസാ-
 മവനിപനൊടു സഖ്യം വേണ്ടവണ്ണം നടത്തി
 ബലമുടയ മഹാരാഷ്ട്രേശ്വരപ്പണ്ണവീശൻ-
 തുണയൊടു ഗതരായന്നാകിലും ഹന്ത! തോറാൻ. (൨൬)

സ്തൂമിഹ രണഭേദം പൂണ്ടുഹോ! തുംഗഭദ്രാ-
 തടിനിയുടയ തെക്കുകിടന്നുള്ളാധിപത്വം
 അവരതിപരഷാത്മാവായ സുൽത്താൻ വഹിക്കു-
 ന്നതിന്നുനവദിച്ചാരുന്നു കൈവന്ന ഭീത്യാ. (൨൭)

അഭിനവവിജയശ്രീതന്റെയാലിംഗനത്താ-

ലനപദമതിഗർവ്വം പൂണ്ട നിസ്സാരബുദ്ധി

അവനഥ നിജമാകും ഭൂരിമാഹാത്മ്യമോത്തി-

ട്ടവതരപുരുഷൻ താനെന്ന നിശ്ശങ്കമോതി.

ശമനസഹജനായ് അനപ്തരിവത്തമാന്റി-

ട്ടമരുമധികപാപൻ ടിപ്പുവിൻപോരട്ടയ്ക്കി

അനപദമിഹ മന്ദൻതൻറായെന്നാണമനാ-

ളനപമരുചി തേട്ടം കേരളത്തിൽ പതിച്ചു.

(൨൯)

അഥ പുനരവനരച്ചെടുക്കുന്നമോടാഗമിക്ക-

ന്നളവിലത്ര വിലോകസ്തർഭാഷയെത്തയോത്തു

അവനിയിതു ഗമിച്ചാർ പാംസുവെന്നുള്ള കള്ള-

ത്തൊട്ട സുരനടിയിൽ പോയ് മുങ്ങുവാനങ്ങു നൃണം.

(൩൦)

അബലകൾ പുരുഷന്മാരെന്ന് തന്നല്ല പാരം

പ്രസ്വലഭയമോടോരാ ദേവതാവുന്ദു ഹാ!

നിജവിഭവമശേഷം സതപരം സന്യജിച്ചി-

ട്ടവരവരുടെ ഗേഹം വിട്ടു മണ്ടിത്തുടങ്ങി.

(൩൧)

പ്രജകൾ, പരിവൃദ്ധന്മാർ, കോലപട്ടാഭിധംശ-

പ്രഭവനരവരന്മാർ, ഭൂസുരന്മാരിവണ്ണം

പലരുമരിയേത്താലന്നു സച്ചുസ്ഥവും വി-

ട്ടിഹ ശരണമെന്നത്താർ വഞ്ചിരജാപകണ്ഠം.

(൩൨)

“ഇഹ ബത! ഭഗവാൻ ശ്രീപത്മനാഭൻ തുണയ്ക്കും

നമി ഭയ” മിതി വഞ്ചികുമാരൻ ധീരശാന്തൻ

അരുളിയവരെയെല്ലാം നവ്യഗേഹങ്ങളിൽത്താ-

നരുതരമുപചാരം ചെയ്തു പാറ്റിച്ചു മോദാൽ.

(൩൩)

പട്ടുതരമതി സുൽത്താൻ പാരമീയ്യാഭരത്താൽ

പടയൊടതികരോരം പാഞ്ഞെടുക്കുന്നനേരം

കടകളിഹ മുടങ്ങി നായകന്മാർ നടുങ്ങി

സ്തൂടയേമിടതിങ്ങി ലോകരോടിത്തുടങ്ങി.

(൩൪)

വിരതനാടകരത്തിൽ കൃഷ്ണസ്വപ്നം കണ്ടാക്ക
വിലസുമസിയിളക്കിട്ടന്യമാകും കരണതാൽ
തപരയാടു പത്മമാംസം നൽകിയൊണ്ണന്യജാലം
പെരുകിന മദഃമാഃ ചീട്ടുതാനാ നടന്നു.

(൩൫)

“ഇതരമതമണഞ്ഞിട്ടത്ര പാതിത്രമേൽക്കേ-
ന്നതിലുമിഹ വരം താൻ കാലധർമ്മം നിതാന്തം”
ഇതി മതിമോടനിത്രാ ജീവിതം, നിത്യചിത്തി-
സ്ഥിതി കരുതി പെടിഞ്ഞൊരാടു പേരസ്യരുകം.

(൩൬)

“അഖിലമിഹ കളഞ്ഞും രക്ഷയായുള്ളതാത്മാ”-
വിതി ഭയമൊടു ചിന്തിച്ചാത്തമബാധപ്രമാദാൽ
ചിലർ സപദി മതമെല്ലാക്കായന്നു പെടിഞ്ഞി-
ട്ടുപനടയ മതത്തിൽ ചേർന്നു രക്ഷിച്ചു ദേഹം.

(൩൭)

ചിലരിഹ ചതിയന്മാർ ദേഹവും സ്വപിയമാകും
മതവുമഭിലഷിച്ചിട്ടു വാഞ്ഛാണ്ടു മാംസം
ഛാചരമാടമ വെടിഞ്ഞാർ; തന്നിമിത്തം ശ്രീശങ്ക-
സ്ഥിതിയതിചപലന്മാർ ഹന്ത! ഞ്ഞൊക്കൊണ്ടുവല്ലോ.

(൩൮)

അഥ ബ്രഹ്മ! മലബാറിൻപാലകൻ ശൈലാസിന്ധു-
ക്ഷിതിപതി വലുതാമിസ്സുകൂട തൻകടുംബം
പരമകൃപയഴും ശ്രീവഞ്ചിദ്രു പാസവൻകൽ
പരിചിന്നൊടു സമപ്തിച്ചുണ്ടു സാ കാട്ടുകേറി.

(൩൯)

പ്രതിഫലമതിസുൽത്താൻ വഞ്ചിദ്രു പന്തൻ ധർമ്മ-
പ്രകടനമിതിലോരം ദേവചാരാധാര്യ നായാൻ;
സ്തൂടനമാരു കടുവാ താനാഗ്രഹിച്ചാരു മാംസം
ഹരിണമപഹരിച്ചാൽ സന്യാജിക്കുന്നതുണ്ടോ?

(൪൦)

അപനഥ വിപശന്മാക്കാശ്രയിതനാമി
യപനിപരനയിളക്കിടുന്നതിന്നുദ്യമിച്ചു;
ജലമതിൽ നിവതിക്കുന്നൊക്കെ ഞ്ഞ നൽകുവാനും
ചിലരൊഴുതു പതിക്കുന്നൊണ്ണവെന്നായ്ഭവിക്കാം.

(൪൧)

അവനുടെ സഖിയാകും മാടഭൂപാലകൻത-
ന്നപനിമണവതിന്നുജ്ജ്വല മാഗ്ഗം തടുക്കും
അഭിനവമാരു ദുഗ്ഗം വഞ്ചിഭൂപൻ ചമച്ചാൻ,
സ്വമഹിയുടെ വടക്കേസ്സീമതന്നിൽ തരേനിം.

(൪൧)

നരവരനിഹ മാടക്ഷാണിയിൽ ചേർന്നതാകും
വരണയുഗവുമന്നാൾ ഡച്ചുകാരാടു വാങ്ങി;
അവനുടനവ രണ്ടാ യുദ്ധമേതു ജ്ഞാക്കി-
ട്ടിഥ സപദി തിരിച്ചാൻ വഞ്ചിഭൂ ചികുലക്കായ്.

(൪൩)

നരപതി മിഹ തന്നാൽ സേച്ഛമനൻ മുക്കുൻ-
തിരുപടി കുലഭൈരവത്തിന്റെയും ബന്ധു ചാകും,
പ്രബലതയെഴുമാംശ്ലേശന്റെയും ശത്രുവീട്ടു-
പ്രമഥനപട്ട ചക്രം താൻ സഹായം നിനച്ചു.

(൪൪)

അഥ നിജമാനിയെ ശ്രീപത്മനാഭൻകലപ്പി-
ച്ചവനിപതിമവൻതൻദാസഭാവം വഹിച്ചു;
മധിതമതി സുഹൃത്തോ മദുഭന്താവിനാടി-
യധിതകഥ നിവേദിപ്പിക്കയും ചെയ്തു ധീമാൻ.

(൪൫)

അവികലരമേധം ദൈവികം മാനവീയം
ഭവിവിധമപിച യത്നം ഭൂപരണം നടത്തി
പ്രബലതയോടണഞ്ഞിടുന്ന ഹൈഷ്ഠ്യമരം,
പ്രതിഭടനെയതിപ്പാനു പ്രേഷണംചെയ്തു ഹൈന്ദവം.

(൪൬)

അരിപടകളുമപ്പോളാക്കുമോട നടന്നി-
ട്ടുകുതുകരമാടതദ്രാജ്യസീമാവിലത്തി
സ്മദമിഹ കൊടി തൂക്കിസ്സാലമൂലത്തിലത്യൽ-
ക്കടരഭസമടിച്ചാർ പാലയം നീളുവ താൻ.

(൪൭)

പരിവർത്തന കടന്നിട്ടെത്രയും ക്രൂരരാജയാ-
രരികളധികവേഗാൽ സാലശൃംഗങ്ങളേറി;
പരിചിന്നൊടൊരു പാർവ്വതികൾ നിന്നത്ര വഞ്ചി-
ശ്വരഭേർ വെടിവെച്ചാർ മൂന്നു നാലെണ്ണമപ്പോൾ.

(൪൮)

ബലവീരമിതമാണെന്നാകിലും പാഞ്ഞു ചെല്ലും
നളികുളികയാലേ ഭീതമായ് വൈരിനെസമ്പ്രം;
ദ്രുപതതി വിപിനാനേ വ്യാധബാലപ്രയുക്തം
ചപലമുപലവണ്ഡം കണ്ടു പേടിക്കുമല്ലോ.

(൪൯)

എ) ചിന്തയമിതവീര്യം ചേൻ തൊലുഷ്ടരാത്താ-
ലെവിടെ നൃപതിഭൃത്യന്മാരേഹോ! ഭിഷ്ണുലന്മാർ?
ഇവരുടെ ഗുളികാസ്രുങ്ങൾക്കു നന്മ മുക്കുന്തൻ
കൃപയാട്ടു നിജ ചക്രത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യമേകി.

(൫൦)

നരവരകുലരാദവത്തിന്റെ സംപ്രീതിയാലോ
പെരിയൊരു മലയാളത്തിന്റെ ഭാഗ്യത്തിനാലോ
പരമിഹ ഭേദവൃന്ദത്തിന്റെ വീര്യത്തിനാലോ
ദേവദമൊടു മണ്ടി ടിപ്പുസൈന്യങ്ങളെല്ലാം.

(൫൧)

പരിവയതു കടന്നീടുമ്പൊഴും കോട്ട കൈവി-
ട്ടുരുജവരമാടിറങ്ങിപ്പോയൊഴാടുമ്പൊഴും ഹാ!
തെരുതരെ വെടിയേറീ ടിപ്പുസൈന്യങ്ങളപ്പോൾ
കുരിയിലകൾ കണക്കേ വീഥിതോരം പതിച്ചു.

(൫൨)

ശിരസി ചെറിയ വട്ടത്തൊപ്പിയും, നാഭിദേശം
വരയവിരളമെത്തും മീശയും, കാൽവരയ്ക്കും
ഉരസിടാമാരുട്ടപ്പം ചേൻ ദേഹങ്ങളാൽ ഭൂ-
പരിസരമവിടത്തിൽ സ്വന്തമാക്കുന്നമായി.

(൫൩)

തെരുതരെ നിജസൈന്യം തത്രപേടിച്ചുമണ്ടി-
സ്സരസേമമ തമ്മിൽത്തിങ്ങി വിങ്ങിപ്പതങ്ങും
പരിവയുടെ തടത്തിൽ പങ്കുവെച്ചതു സുൽത്താൻ
പരിഭവമൊടു പലുത്തികൽ നിന്നും പതിച്ചു.

(൫൪)

ചരിവിലിഹ ചരൽക്കല്ലികുലയ്ക്കുങ്ങുരുണ്ടി-
ട്ടവനായയുടലെല്ലാം ഹന്ത! പാരം തകന്നു;
ഉരുമദമൊടു പാരം വിഗ്രഹധ്വംസനം ചെ-
യ്ക്കാത ചരണവുമെന്നെന്നയ്ക്കു മായിട്ടൊടിഞ്ഞു.

(൫൫)

അവരുടെ മണിഭൂഷാസ്വർണ്ണദുർണ്ണമുഖ്യം
വിവിധവിഭവജാതം വീവധാദ്യം ഹദാത്ഥം
അഥ നരവരചിഹ്നം നാമമുദ്രാക്ഷവസ്ത്രം-
ഭികവുമവിടെ നിന്നും വഞ്ചിയേന്ദ്രലാക്കളാൻ.

(൫൬)

ഗളിതനിതി മഹാത്മാ വഞ്ചിഭൂജാനി മൈസ്യ-
രഘുരൊരു കടുവാതൻവക്ത്രഗർഭത്തിൽ നിന്നും
തെളിവൊടു വിജയശ്രീയോടു സഖ്യം വഹിക്കും
സുഭഗതരയശശ്ശീ പൂണ്ടു പാരം വിളങ്ങി.

(൫൭)

അതിരുജയൊടു സുൽത്താൻ ഭൂതൃഹസ്യാവലംബി
പതിതഭടൻ കിടന്നീടുന്ന മാഗ്ഗത്തിലൂടെ
ജധിരമുടലിലെല്ലാം വൃണ്ടു പാരം മുടന്നീ-
ട്ടഥ നികടഗമാകും പാളയത്തിൽ ഗമിച്ചു.

(൫൮)

പടനിലയനുമവം പ്രാപ്തവാനായി വഞ്ചി-
ക്ഷിതിപതിയുടെ ദുഗ്ഗംതന്നിൽ നിന്നാത്തു സുൽത്താൻ,
ജജായൊടു ഹൃതശൃംഗൻ കാളയക്കഷ്ണകൻതൻ-
വിളനിലമതിൽ നിന്നും ഗോഷ്ടദേശം കണക്കേ.

(൫൯)

ഭടജനഹതിയാലോ സ്വപാംഗഭംഗത്തിനാലോ
സ്തംഭധനഹൃദിയാലോ സന്തപിച്ചിപ്പു സുൽത്താൻ,
തൃണസമനിതി ചിന്തിച്ചോരമിത്രൻകൽ നിന്നു-
ള്ളപജയമിതച്ചു പാത്തുതാനാത്തനായാൻ.

(൬൦)

അവനുടയ ശരീരത്തിങ്കലുണ്ടായ നാനാ-
വ്രണമചിരമുണങ്ങിപ്പോയിതെന്നാലുമുള്ളിൽ
സ്തംഭതരമുളവായോരപ്രയാകാരമാകും
വ്രണമനുഭിനമോം വീത്തു താനാത്തി നൽകി.

(൬൧)

ഖലനഥ നിജമാകും വാഹനാശപത്തെ വഞ്ചി-
ശ്വരകലപരദൈവാംഭോജനാഭാലയത്തിൽ
വിലസിനകനകശ്രീകേതുവിൽ കെട്ടിടുന്നു-
ണ്ടിതി ബത! ശപഥം ചെയ്യിടീനാൻ ഗവ്വുമാടേ.

(൬൨)

അഥ കുപിതനവൻ തന്ദ്രസന്ദയാടാത്തണഞ്ഞ-

പ്രഥി വിലസിന ദുർഗ്ഗം, ദുർഗ്ഗം ഭഗവാദി
പ്രജയപവനവേഗം പൂണ്ട കല്ലോലജാല-
ങ്ങളൊടു കടൽ, തടത്തിൽ ചേന്ന് ശൈലത്തിനപ്പൊൽ (നൃന്ദ)

അധികമുയരമുളക്കോട്ടയല്ലാമിടിച്ചി-

ട്ടഥ ബഹുതരമാഴം കൊണ്ടു ദുഷ്ടാപമാകം
അരചനടെ കിടങ്ങിൽ ചേർത്തു ധീരൻ നിരത്തി-
ച്ചരിശൊടു സമതപം ഭൂതലത്തിന്നു നൽകി. (നൃര)

അഥ ദിശിദിശി പാരം പൊങ്ങിയോരുഗ്രഗന്ധാ-

ന്നപിതമിഹ പട്ടസിദ്ധാർമ്മജപലൽസൈന്ധവാത്മാ
പൊടി ബത! രിപുബാഹാകണ്ഡു വെത്തിത്തു, നേരി-
ട്ടവനടന നയുമ്പോളുപിമാഹാത്മ്യയുക്തൻ. (നൃമ)

അതിവലനിഹ സുൽത്താൻ കണ്ട വസ്തുക്കളേയും

നരതതികളെയും ഹാ! നിദ്രം സംഹർച്ച
പ്രജയമതിലെഴുന്നോരുഗ്രനാമുനൈപ്പൊൽ
പ്രതിഭയബലശാലി വന്നിതന്നാലുചായിൽ. (നൃന)

അവനിയതിലെഴും തൻശത്രുജാലം തകർത്തി-

ട്ടന്നയുമചനയപ്പോളനുരിക്ഷത്തിൽ നിന്നും
അതിരഭസമുദിച്ചിട്ടന്ന വഷ്ണുതുവായോ-
രപരനഹിതവീരൻ വന്നു പൊട്ടുന്നതിത്തു. (നൃദ)

ഗഗനതലമതികൽ സ്തീതമാം വാതചക്രം

മികവിനാടന്നിയായിച്ചുഴയും ചേർത്തതാകം
ജലധരനളികരഘത്തികൽ നിന്നാത്തു വഷോ-
പലഗുളികകളോറം ഘോരമായിച്ചൊരിഞ്ഞു. (നൃവ)

ഈതുവിഹ പരിഗജജിക്കാതെയും ചഞ്ചലതം

കലൽമറിയ തേജസ്സുപേമിക്കാതെയും താൻ
അവനടെ ഭടകൃതം നിന്ദചെയ്യുന്നപോല-
ന്നവനിയെയുകെത്തിൽ സ്നാനമാടിച്ച് ജോഷം (നൃൻ)

ജനമതിനതിരാപം സന്തതം ഹന്ത! നൽകും
ദിനമന്നിയുടെയെന്നല്ലായവന്റേമുത്രം
അഴാകാഴ്ചകിട്ടുമുദ്രുണ്ഡമാം മണ്ഡലാഗ്രം
മഴയഥ ഘനകോശത്തിന്നകത്താക്കിവെച്ചു.

(൭൦)

ഉദ്ധുപതരണിയാന ഭൂവിഭാഗത്തിലെന്യേ
ദിവി പുനരാരിടത്തും കണ്ടിടാതുള്ള മട്ടിൽ
കൊടിയ മഴയപ്പൂവും കണ്ടുടൻ ടിപ്പുനെസന്ത്രം
ഭയതരളതയാട വിസ്മയിച്ചുൻപറന്നു.

(൭൧)

ജലമതിൽ മുഴുകിടും പാളയത്തിന്നു പുറം
ബലാമാടവിടെ നാട്ടീട്ടുള്ളൊരക്കാരി പോലും
അവനാട ഹയമ്പന്യ സമ്മതിച്ചില്ല; ശൗരി-
ക്കടയ കൊടിമരത്തിൻവാൽ പിന്നെത്തു ചൊൽവു?

(൭൨)

വിധുരഹൃദയനാകും വഞ്ചിഭൂവാസവർതൻ-
ലിഖിതമിഹ ലഭിച്ചോരാംഗലേശൻ മഹാത്മാ
നിജസഖാനാടതിഷ്ഠം ടിപ്പുവാം പൂർവ്വശത്രു-
പ്രപരാന മഥ നേപ്പാൻ വേണ്ടുസന്നാഹമാണ്.

(൭൩)

ശൂരൻ ഹൈദരവുത്രനും പരിചിനോടാംഗ്ലേയർ ചെയ്യുന്നൊരി-
യാരുംഭാത്തയറിഞ്ഞു കോപവുമലം മന്ദാക്ഷമുൽകണ്ഠയും
ഏറുന്നാരനാപവും വ്യസനവും കൈക്കൊണ്ടു തൻഗേഹമാം
ശ്രീരംഗത്തിന്നു തന്നെ വിഹപലതരം വേഗാൽ മടങ്ങിടിനാൻ.

“ടിപ്പു പല്ലവം”

എന്ന

പതിനൊന്നാം സർഗ്ഗം

സമാപ്തം.

പന്ത്രണ്ടാം സർഗ്ഗം.

കിലശേഖരഭൂപലേഖനം ക-

ണ്ടുവരുവതുകേന്ദ്രരാജാജ്ഞാ

നലഭമാട്ടടനേ മുതിന്നരിശ്രീ-

ബലസംഹാരവിധിക്കു കോപ്പുകൂട്ടി.

(൧)

ഇഹ പുണ്യകണ്ഠഭൂമിപന്തർ

മഹിതശ്രീയുതരങ്കിലും, ബലത്താൽ

ഉയരുന്നൊരു ടിപ്പുവിങ്കൽ നിന്നും

ഭയമോടന്നവശതപമാന്റിരുന്നു.

(൨)

അവനോടു രണത്തിന്നാംഗലേശൻ

തൂനിയുന്നെന്നവർ കേട്ടു, വീട്ടിൽവാഴും

അഹിവിരനെയാത്ര പാമ്പനെക്കൊ-

ണ്ടഥ കൊല്ലിക്കണമെന്നു നിണ്ണയിച്ചു.

(൩)

ഇഹ സത്തപതമോയുഗം രജസ്സോ-

ടണയുംപോലിരുഭൂപതം തദാനീം

സ്സുടവിഗ്രഹകർമ്മസിദ്ധി കാമി-

ച്ചുടനേയാംഗലനാഥനോടു ചേർന്നു.

(൪)

അഥ സന്നഹനം നടന്നിടുമ്പോൾ

മതിമാൻ കാരണവാലിസാഖ്യ ഭേദം

പ്രകൃതം സമരം നടത്തുവാനായ്

പ്രബലൻ മദ്രുരത്തിൽ വന്നുചേർന്നു.

(൫)

അഥ വസരമൊന്നു ചേർന്നു തൊണ്ണ-

റതിലക്കോജപലമാം ഹിമത്തുവിങ്കൽ

പട്ടസാദിപദാതിരമൃമിംഗ്ലീഷ്-

പടലോരം പടവെട്ടുവാൻ തിരിച്ചു.

(൬)

അതിവേഗലയാനകൗശലത്താ-
ലതിലംഘിച്ചു ജവേന ദീപ്തമാറ്റും
ധൃതിപൂണ്ടു ബലത്തോടാംഗലേശൻ
പ്രതിരോധിച്ചിതു ബംഗളൂർ തഭാനീം.

(൭)

അരിയതുമറിഞ്ഞിടത്തെയേതൽ-
പുരിയിവണ്ണമണഞ്ഞു കൈക്കലാക്കി;
അതിവേഗമവൻ ധനോജ്ജ്വല,- ശ്രീ-
യുതരംഗോത്തരഗോപുരത്തിലെത്തി.

(൮)

അതു കേട്ടിഹ ടിപ്പുവും സഖത്താ-
ഗതി രോധിപ്പതിനാതു ചെയ്യ യത്നം
അഥ നിഷ്ഠുലമെന്നു കണ്ടു പോരി-
ന്നുപകാചേരി ധരാധരാഗ്രമാൻ.

(൯)

ഉടനാംഗലനാഥനദ്ധമധ്യേ-
യിടചുവന്നുള്ളൊരു മിത്രസൈന്യമോടെ
അരിപത്തനസന്നിക്തയുമായി-
ടിന കാചേരിയതിൻസമീപമെത്തി.

(൧൦)

തടനന്തരമാംഗലേയർ പാരം
സമരം ചെയ്തു തുലുഷ്കരാടു ഘോരം
പ്ലവഗാധിപർ പണ്ടു രാക്ഷസന്മാ-
രെടു ലങ്കാനഗരത്തിലെന്നപോലെ.

(൧൧)

ഇതുകുക്ഷികളും മുതിന്നു ഗാഢം
പൊരുതാർ മത്സരമോടു ഭീഷ്മകാലം;
ധൃതിയാലവിചാല്യമെന്നു, മഹേ-
തവിടെ സ്ഥാനബലത്തിനാലലംഘ്യം.

(൧൨)

രണനൈപുണമുള്ളാരംഗലന്മാ-
രണു പോലും പിറകോട്ടു മാറിയില്ലാ;
ഏദി ഭീതിയൊടെ തുലുഷ്കർ മന്ദം
ധൃതി കൈവിട്ടു തുടങ്ങി സംഗരത്തിൽ.

(൧൩)

ഉരുപത്തികളാണെന്നാണു് സത്യം
 വരികിലോക്കിൽ വിപത്തിലുണ്ടാകും
 ഇഹ സാദികളേവരും തദാനി
 സഹസാസാദികളായതെന്തും താൻ!

ബലമാടു കടന്നുടൻ പരൻതൻ-
 ബലവിന്യാസമിളക്കിയാംഗലേഖം,
 തടസംസ്ഥിതമായ പവ്തത്തിൻ-
 തടഭാഗം ജലവേഗമെന്നുപോലെ.

(൧൫)

ഏതാശയ്ക്കു സമാകുലസംസേനാ-
 യുതനായാടിയുടൻ തുല്യജ്ഞാപനം
 നികടസ്ഥിതമൂലരാജധാനി-
 ക്കകമേയുള്ളൊരു കോട്ടയിൽ ഗമിച്ചു.

(൧൬)

വിരുകയണവാൻ കൊതിക്കിലും ഭ-
 ഘ്വമുഷ്പാദം നിജ ചീവടധൗഘകാർത്ഥം
 നിരൂപിച്ചു മടങ്ങിയാംഗലേന്ദ്രൻ
 വിജയശ്രീയൊടു ബംഗളരിലെത്തി.

(൧൭)

അവനപ്പൊഴു കാലലാഭംശാച്ഛം
 വിവധാസ്രാദികമാൻ സൈന്യമോടേ
 അണയുന്ന മഹാപന്യഷ്ടമംഗ്ലം-
 നപ്രയസേനാനിയെ മാറ്റുസീമി കണ്ടു.

(൧൮)

അരിഭട്ടമേനകമൗരേരോഹം
 ഹൊടിയാക്കുന്നിവനാൻത വിളംബം;
 സമയത്തിവനെത്തിയെങ്കിലന്നി
 വിമതൻതൻകഥ തീരുമായിരുന്നു.

(൧൯)

തൃണലാഷ്ടവയം മുതൽക്കുനഘ്നം
 മണിജാലം വരെയും കുവൻ കാമം
 അണയുന്ന സുഹൃത്തിൽ നിന്നു ഭൂരി-
 പ്രണയം ദൈവപ്രവരൻ സുദിക്കമാൻ.

(൨൦)

അഥ പേഷ്യപകഭൂതർ ചൊന്ന ഭംഗം-
 യ്ഭിധം ധാന്യവണിഗ്നത്തിൽ നിന്നും
 പല വസ്തുചയം വിലയ്ക്കു വാങ്ങി-
 ബുലജാലത്തിനെഴുന്നാരാടൽ തീർത്തു. (൨൧)

ബലമിങ്ങനെ വൃഷ്ടമായ പോതും
 മികവേറും മതിശാലയാംഗലേശൻ
 മഴവെളയടുക്കയാൽ തുനിഞ്ഞി-
 ല്ലരിതൻമൂലവുരോപരോധനാത്മം. (൨൨)

പഴുതായി നയിച്ചമില്ല ചൊറും
 ധൂതിമാൻ ഭിദ്ദിനലീശ്വരായകലോഃ
 അരി വൈരമൊടേ വസിപ്പിച്ചുവോ-
 ഉലസതപം നിവൃണന്നുദിപ്പുതുണ്ടോ? (൨൩)

അരിസേനകളെത്തുരത്തി വേഗാൽ
 മലയാളം കുടകെന്നിവാനിൽ നിന്നാ
 ബലമോടണയുന്നൊരാബർകോബ്ബാ-
 ഹപയനാം ഭൂതനമത്ര വന്നുചേർന്നു. (൨൪)

ഇതി സംഗതരായ് ഭവിച്ച മിത്രം-
 ദപയഭൂത്യാമിതസൈനികക്കന്ദം
 മഹിത്തുരഗഭൂജാലരോധം
 സഹസ്രം ചെയ്തുതിനാജന നൽകി വീരൻ. (൨൫)

വുനരാംഗലസേന ചെന്നു, തുക്കേ-
 യയരും ധാരമഴും മലയ്ക്കു മേലിൽ
 ശിലയാൽ കൃതസാലമായ നന്ദി-
 പ്രമുഖം ഭൂതപുരം പിടിച്ചടക്കി. (൨൬)

ദ്രവഗുപ്തീകളാൽ ദ്രാപമാണെ-
 ന്നതിവിഖ്യാതി കലൻ ഭൂജാലം
 പരിചോടു പിടിക്കയാലവർ-
 ഉളുരുകീർത്തിക്കൊരു മഹനകൂടിയന്നാർ. (൨൭)

ജ്ഞാനയഥ ടിപ്പുവാത്മദുഗ്ധം-

ങ്ങിലാംശ്വേതർ മദിച്ചു വെച്ചു പാദം,
വിലസുന്ന കിരീടമാണിടും തൻ-

തലയിൽ തന്നെ പതിച്ചതായ് നിനച്ചു.

(൧൨)

പുരഭിത്തിയിലാംശ്വേതം ചേ-

ഞ്ഞാരു ചിത്രങ്ങളഴിക്കുവാൻ പുരാ താൻ
അരുളിടിന ടിപ്പുവിൻ ഭയത്തി-

ന്നുതവായിട്ടുളവായി മൂർഛിപ്പോൾ.

(൨൩)

ഇവനുള്ളിലനല്ലഭീതി നൽകും

പ്രബലൻ ദൈവപ്രബലേന്ദ്രനും രണാത്മം
സുഭാഗം സമയേ ഗമിച്ചു ധീമാൻ

സുപധാനിക്കു സമീപമെത്തി വേഗാൽ.

(൩൦)

അഥ ഗുപ്തിയെഴും പുരത്തിനശ്വേ-

നിജസൈന്യത്തെനയിച്ച ടിപ്പുവീരൻ

ചൊരുന്നുകുളാൽ മറഞ്ഞൊരഗ്രം

കലരും ഭൂമിതലേ നിരത്തി നിത്തി.

(൩൧)

ദൃഢമിങ്ങനെ നിന്ന ഘോരസേനാ-

പടലത്തെ സ്പർശമാക്രമിച്ചതിന്നായ്

ഇഹ കാരണവാലിസാഖ്യനല്ലാ-

തൊരു വീരന്നുദഭിക്കയില്ല ധൈര്യം.

(൩൨)

പട്ടുധീരമവൻ ഹരേന മൈസൂർ-

കുടവാതൻകടിയിൽ കരോരവീര്യൻ

ചൊടി പൂണ്ടു കടന്നു തന്നെ ഗവ-

ഞ്ഞൊട്ടു നായാട്ടുവതിന്നുടൻ തുടന്നു.

(൩൩)

അധിഭക്താ തദാഃശ്വേതസേനാ

കുതുകാൽ മൂന്നു വഴിക്കു ചെന്നുണഞ്ഞു

രണഭൂമിതലം, ഭഗീരഥോവീ-

പതിനിതാ സുരസിന്ധുവാഴിയെപ്പോൽ.

(൩൪)

ശശിരശ്മിസഹായമാനന്ദനം
നിശി നിശ്ശബ്ദതരം നടന്നു സൈന്യം
നദി നേർപഴിയേ കടന്നു ചെന്നു-
ബുദ്ധ്യേത്തിന്നഥ വൃക്ക സാലമൂലം. (൩൫)

അരി മൂലപുരത്തൊഴിമിഷ്ടം;
പുരവാസിപ്രജമൻപരന്നു മണ്ടി;
മമ സൈന്യമന്നാഥം;—മിഹ്വെഴുണ്ടാം
സകലോൻമൂലനമെന്നു ടിപ്പുവോളത്തു. (൩൬)

അഥ പൂണ്ണയമുഖമന്ത്രിമാരോ-
ടവന്നാലോചന ചെയ്തു, രക്ഷ തേടാൻ
കൊതി പൂണ്ടരിവീരരാട്ടു സന്ധി-
ക്കുതിമാത്രം വിനയം കലന്നിരുന്ന. (൩൭)

ഇഹ ബന്ധനമോചിതഃ ശുബന്ധി-
യുഗളത്തോടഥ ഘോഷമാലിയാകം
നിജഭൃത്യനെ വിട്ടു സന്ധികായ്കും
പറവാനായവനാതു ദൈന്യമോടേ. (൩൮)

ബഹു പന്ധി പധാപരാധവാനെ-
കിലുമി വൈരിയിരുന്ന ചൊന്ന സഖ്യം
അഥ കാരണവാലിസൻ ഗ്രഹിച്ചാൻ;
മാമിതന്മാരവശക്ത വശ്യരല്ലേ. (൩൯)

നിജരാജ്യമതിന്റെ പാതി, കോടി-
ത്രയവും മുപ്പതു ലക്ഷവും തന്നെവ
രജതങ്ങളുമത്ര മിത്രവാനാം
വിജയിക്കായ് വിജിതൻ കൊടുത്തിടേണം; (൪൦)

ഇതശേഷവുമേകുവോളവും തൽ-
സുതയുക്തം ജയിയോടു മേലിടേണം;
ഇതിദാതാണമായ സന്ധിയേതും
ക്ഷുതിയെന്നു സഭയിങ്കൽ നിശ്ചയിച്ചു. (യുക്തം)

ഗതി കെട്ടുവശതപമന്നാവന്നാൽ
 പുലി താൻ പുല്ലുമാരിക്കലാസ്വഭിക്കും
 ഇതി ലോകവചസ്സു സമുമാമ്മാ-
 റതു കൈക്കൊണ്ടിതു ധൈര്യമേതെന്നാ, (൪൨)

പ്രണയാകുലനായ് വലഞ്ഞു സുൽത്താൻ
 പനയം നൽകിയ തൽകമരകന്മാർ
 തുണ വിട്ടു കരിഞ്ഞ വക്ത്രം 205
 പുനരാശ്ശയനിഃവശമാഗമിച്ചു. (൪൩)

കരുണാകുലനാംഗഃലഗനഃപ്ലാ-
 ഭുവരൊച്ചുന്നതിരേറു വേണ്ടുവണ്ണം,
 നരപാലസുതോചിതെല്ലായ്ക്കോ-
 തപചാരങ്ങളുമൻപിനോടു ചെയ്തു. (൪൪)

വലുതായ സഹായമാണുമാണാർ
 സഖിമാരാലുളവായതില്ല പോരിൽ;
 അവനകിലുമായവർക്കു തുല്യം
 ജയലബ്ധം വിഭവം പകർത്തു നൽകി. (൪൫)

അഥ പേഷപനുപനു തുംഗഭദ്രാ-
 നദിയോളം ധരണീതലം ലഭിച്ചു;
 ഇഹ ഭക്തിന്നദിക്കിലുള്ള പിന്നാർ
 വരെ ധൈര്യസമുപന്നമപ്രകാരം. (൪൬)

പരമുത്തരകേരളപ്രദേശം
 പരിമിത ബ്രഹ്മഹലത്തെയും തടാണീം
 പൂമു കീർത്തിയാടാംഗലൗഘനാഥൻ
 പ്രഥിതം ഡിണ്ഡിഗലും ലഭിച്ചുവല്ലോ. (൪൭)

ഇതി, സന്ധിയതിൻ കരാറ, തൊണ്ണൂ-
 റൊടു രണ്ടാൻിട്ടുമാണ്ടിൽ മാച്ചുമാസേ
 പതിനെട്ടു തികഞ്ഞിടുന്ന നാൾ, തീ-
 ണ്തഥ വംഗത്തിന്നു വാലിസൻ ഗമിച്ചു. (൪൮)

അഥ രാജ്യമൊരാണ്ടു മാത്രമേ യി-
യധിഭേന്താവു ഭരിച്ചതുളളു; - വെന്നാൽ
അതിനുള്ളിലിവൻ മുതിന്നു നാനാ-
വിധതന്ത്രങ്ങളലം പരിഷ്കരിച്ചു.

(൪൯)

നരപാലകർ പണ്ടു ഭൂമിയെല്ലാം
നിജമാകും ധനമെന്നു താൻ ഗണിച്ചു
അധികാരികൾ നൽകിടന്നൊരുവി-
കരജാലത്തെ മുദാ ഗ്രഹിച്ചുവന്നു.

(൫൦)

അധികാരമതും പരാപരാപ്തം
പല മാതൃങ്ങളിലും ക്രമാൽ പടന്നു
വിനിയന്ത്രണഹീനമായ മൂലം
ബഹുദോഷങ്ങളുതികലുത്തുവിച്ചു.

(൫൧)

അധികാശ്വത പുണ്ടുശേഷമാശ്വത-
രധികാരത്തെ യിവണ്ണമാണുവൻ താൻ
പുഥിവിപതിയെന്നു ലോകരെല്ലാ-
മഥ ചിന്തിച്ചു തുടങ്ങി ഭക്തിപൂർവ്വം.

(൫൨)

മകടം കുട ചാമരങ്ങളെ നീ
വക കൈക്കൊണ്ടു ഞെളിഞ്ഞു ഗർവ്വമാഭേ
ഇവരിൽ ചിലർ ചക്രവർത്തിതൻ കീ-
ഴിയലും ഭൂപതിഭാവമാണുകൊണ്ടാർ.

(൫൩)

ചില നായകർ ഭൂപതിക്കു ഭൂമി-
ഘലജാലങ്ങളിലാറിലൊന്നു നൽകി
അവശിഷ്ടമെടുത്തു പുഷ്ടിയാണി-
ട്ടഥ കൈക്കൊണ്ടു ജമിനരാഭിധാനം.

(൫൪)

അനുവേലമിഹാധിരാജസാമ-
ന്തകഭൂപാലകർ മാറിടുന്ന പോതും
അവനിഷ്ടമസ്ഥരായിരുന്നോ-
രവരേതും ക്ഷതിയെന്നിയെ വസിച്ചാർ.

(൫൫)

വുനരംഗലതപ്പിയാൻ കാലം
സുനയൻ വാരണന,-ജമിനരന്മാർ
കൃഷിയേറ്റി നടന്നവന്ന നാട,
ങ്ങിഹ ലേലം വിളികൊള്ളുവോക്കു നൽകി. (൫൬)

ഹിതമെങ്കിലുമിന്നയം തദനീം
ദ്രുതമേറാം ദുരഭക്തമായ് ഭവിച്ചു;
സ്ഥിരവലകൾ വിട്ടുപിന്നന്നാൾ
പല കൈ മാറുകയാൽ ഫലം കുറഞ്ഞു. (൫൭)

ഇതി വാരണരീതിയാലുദീതം
ക്ഷതിയക്കാരണവാലിസൻ നിനച്ചു
മതിമാൻ കൃഷിയോഗ്യമായ സർവ്വ-
ക്ഷിതിയും നൽകി ജമിനരക്കു വീണ്ടും. (൫൮)

അവരാലഥ ദേയമാം കരത്തി-
ന്നവനപ്പോളവകുപ്പിയും വരുത്തി;
അതിനാൽ കഴിയുന്നപോലെ ധാന്യം
വിളയിപ്പാനവതം തുനിഞ്ഞുപാരം. (൫൯)

ജനരക്ഷണശിക്ഷണാധികാരം,
കരജാലഗ്രഹണം നടത്തി മേവും
അധികാരിജനത്തിൽ നിന്നെടുത്തി-
ട്ടിതരന്മാക്കു കൊടുത്തു വാലിസാഖ്യൻ. (൬൦)

മതിമാനിഹ ധർമ്മപാലരയും
പ്രതിദേശം ഖത! നീതിപാലരേയും
നിയമിച്ചു പരിഷ്കരിച്ചു കാമം
പ്രയത്നം ജാനപദോപനാധികാരം. (൬൧)

അഥ ഭണ്ഡനയങ്ങളും പ്രശോധി-
ച്ചധികം സാധു പരിഷ്കൃതങ്ങളാക്കി;
ഇഹ കിം ബഹുനാ? സമസ്തതന്ത്ര-
ങ്ങളുമുന്നയി നവീകരിച്ചുകേൾ. (൬൨)

അധികാരിജനത്തിനായ് പ്രഭുതപം
മിതമല്ലാത്ത വിധം കൊടുത്തുമൂലം
അവന്നു പരിഷ്കരിച്ച പോലീസ്-
നിയമം മാത്രമേവോ! സദോഷമായി. (൩൩)

ഗുണവത്തുകളകിലും സ്വദേശ്യ-
ക്തിവനേകീലധികാരമാണെന്നാർ
ജനസമ്മതമായിരിക്കിലും മേ-
ലണയും വഞ്ചനയെന്ന ശങ്കയാലേ. (൩൪)

അധുനാ കില ദേശ്യലഭ്യമല്ലം-
തധികാരം ഭൂശാമാനമില്ല പാത്താൽ;
അതിനാലിവനഹ്നല്ല നിന്ദ-
യ്ക്കു;—ലർമാട്ടിൻഗുണമംകരത്തിനണ്ടോ? (൩൫)

ധീമാൻ കൈമാതാ സീമരേഖ വഴിപോൽ
ചേർത്തുള്ള സാമ്രാജ്യമാ-
മോമൽ ചിത്രപടത്തിനാകൃതി മുദാ
നൽകീടിനാൻ വാരണൻ;
കാമം കാരണവാലിസൻ കരവിലം-
സംകൊണ്ടു കാന്തിച്ചുടാ-
സാമഞ്ജസ്യമെഴും വിധത്തിൽ നിറമി-
ട്ടേവം മിനക്കീടിനാൻ. (൩൬)

രംവണ്ണം രിവുബാധ നീങ്ങിയദയാ-
രംഭങ്ങളാലുജ്ജ്വല-
ശ്രീ വിങ്ങുന്നാത രാജ്യഭാരമധിഭ-
ത്താവായിട്ടും വാലിസൻ

ധീരൻ തൻസഹകാരിയായി മരുവും
 ജാൺഷോറിതി പ്രാതനാം
 വീരൻതന്റെ ശിരസ്സിൽ വെച്ചു മ നിജം
 ഗേഹം ഗമിച്ചാൻ തുഭം.

(൬൭)

“ടിപ്പു ദമനം”

എന്ന

പത്രങ്ങളാം സഗ്ഗം.

സ മറപ്പം.

ആഞ്ചലസംഗ്രഹം

ടി പി ഐ .

എ - ഓ സ ക്ക് .

- ക. അധിഭന്തം=Governor General. വാറണൻ=Warren Hastings.
- ഉ. പീടപ്രണീതം=പീടനാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടത്. പീടൻ=Pitt. കരണം= Act of Parliament യന്ത്രണാസ്ഥാനി=Board of control കാർണവാലിസ്=Cornwallis.
- ന. അബ്ദമെസ്സെന്താരാരിൽ=മറവുന-ാം വഷത്തിൽ.
- വ. മുൻപേ ചൊന്നപോൽ സന്ധ്യ=യുദ്ധംചെയ്ത് എടുത്തിട്ടുള്ള ഭേദങ്ങളെ ഇരുകൾക്കു തിരിയെ നൽകണം എന്നുള്ള സഖ്യം. മംഗലാപുരം പുരവരം=Mangalore.
- മ. ജാഡ്യം=മൂലം. അഹിസമകരവാളം=സ്പർശമല്ലമായ വാൾ.
- ന. മഹത്ത്വം=ശ്രേഷ്ഠവിഷയത്തിലുള്ള മഹത്ത്വം.
- മ. ധർമ്മഭൂതൻ=Missionary.
- ന. കടകാപ്രം=കടക് എന്ന പേരുള്ള കടിയത്. Coorg.
- വ. ലുണ്ണഭേദൻ=ഭവദത്തലവൻ.
- ര. പല വസ്തു ചേർന്നു=ബ്രാഹ്മണാദിനാനുജാതിസംകീർണ്ണമായ; അനേകാവൃക്താവൃക്തമായ (Consisting of several unknown quantities) എന്നും. രാശി=ജനസമുദായം; കണക്കിൽ പ്രസിദ്ധമായ വൃക്താവൃക്തഗണം (An expression) എന്നും. ദൃശ്യലാഭം=തീവ്രമായ ഹിംസ; അപവർത്തനം (Reduction) എന്നും. പക്ഷം മുരുകി=വർഗ്ഗബലം കുറച്ചു; പക്ഷം രണ്ടു ലംഘകരിച്ചു (Having re-

duced the two sides to the lowest terms) എന്നും. ക്രിയ കൾ=വണ്ഡനമണ്ഡനാദികൾ; ഗുണനമണ്ഡനാദികൾ എന്നും. അപവൃത്താവസ്ഥനൽകി=അപവൃത്താവസ്ഥയെ നൽകിട്ട് - അപവൃത്താവസ്ഥ=അപവൃത്തമാർ എന്ന അവസ്ഥ - അപവൃത്തമാർ=സ്വാചാരത്തിൽനിന്നു ഭ്രാശിച്ചുപോയവർ; അപവൃത്താവസ്ഥ=അപവർത്തിക്കപ്പെട്ടത് എന്ന അവസ്ഥ - (The state of being reduced) എന്നും. സാമ്യം നയിച്ചു=നാതിഭേദമില്ലാത്തതാക്കിച്ചെയ്യു; സമീകരണം എന്ന ക്രിയകൊണ്ടു ബീജത്തെ ഉദ്ധരിച്ചു. (Found out the value by Equation) എന്നും.

൨൧. വണ്ഡനം=ചക്രപ്പേരും (മാഗ്നൈക്ക)

൨൨. അർത്ഥമാദം=പ്രത്യേകോദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിപ്പറയുന്ന സ്തുതി.

൨൩. അപൂർവ്വക്ഷോണിപാലാംഗഭൂവ്=അപൂർവ്വനായ രാജാവിന്റെ (മൈട്രൈ) പുത്രൻ - മൈട്ര സാധാരണകലത്തിൽ ജനിച്ചിട്ട് ക്രമേണ രാജാവായാണ് ചെയ്യുത്.

൨൪. പണ്ണവിശൻ=Farnavis.

൨൫. ശമനസമജൻ=ശമനനോടുകൂടിയവൻ; കാലകർത്താവായ സമോജൻ എന്നും, അപ്പരീവർത്തം അന്നിട്ട്=പൂർവ്വോക്തമായ പരിവർത്തനം ചെയ്തിട്ട് -- പരിവർത്തനം ചെയ്തതായ മറ്റൊരു ജനങ്ങളെ അവരോട് മത്സരത്തിൽനിന്നു സ്വയംതന്റെ മേൽക്കു; പ്രസിദ്ധമായ രാശി ചക്രഭൂമി എന്നും ചെയ്തിട്ട് എന്നും.

൨൬. ദേവതാവൃന്ദം ഗേഹാവിട്ടു മണ്ഡി=വിഗ്രഹങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുകയാൽ ദേവന്മാർ ക്ഷേത്രം വിട്ടുപോയി എന്നർത്ഥം.

൨൭. ശൈലസിന്ധുക്കുടിയിലായി=സാമൂഹികരാജാവ് - വഞ്ചിഭൂവാസവൻ=തിരുവിതാംകൂർചന്ദ്രരാജാവ്. (രാമവർമ്മരാജാവ്.)

൨൮. വരണയുഗം=രണ്ടു കോട്ടകൾ - ആയിക്കോട്ടയും കോട്ടങ്ങൂർകോട്ടയും.

൨൯. ചക്രം=സൂര്യനും എന്ന ആയുധം; സൈന്യം എന്നും.

൩൦. അഹിമകമം=അഹിമന്റെ (ശത്രുവിന്റെ) കഥ.

൩൧. ശ്വർഗ്ഗം=ഐശ്വര്യം. വി.വധാദ്രം=ക്ഷേണസാധനങ്ങൾ മുതലായത്.

൬൦. അമിത്രകുന്ദനിന്ന് = ശത്രുവിൽനിന്ന് - വഞ്ചിരാജാവിൽനിന്ന്. അപ്പൂർണ്ണം = മുൻപ് ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തത്.
൬൧. ഉഗ്രഗന്ധാനപിതം = ഉഗ്രമായ ഗന്ധം തോട്ടുകൂടിയത്; ഉഗ്രഗന്ധയോടു (വയവോടു) കൂടിയതെന്നും. പട്ടസിദ്ധാരതോജ്ജ്വലതൈരസ്യവോരത്നം = സാമർത്ഥ്യമുള്ളവയും കൃതാർത്ഥങ്ങളും ശോഭിക്കുന്നവയും ആയ (സൈന്യവങ്ങൾ) കുതിരകൾ ഹേതുവായിട്ടുണ്ടായത്; പട്ടവായ (രസവിശേഷമുള്ള) സിദ്ധാർത്ഥവും (കടുക്കും) ഉജ്ജ്വലത്തായ (നിർമ്മലമായ) സൈന്യവും (ഇതുപോ) കൊണ്ടുണ്ടായത് എന്നും - ബ്രഹ്മാകണ്ഡം = കൈത്തരിപ്പ്; കൈയിലുള്ള ചൊരി എന്നും - അശ്വപിമാഹാത്മ്യയുക്തൻ = അശ്വപിമാകളുടെ (കുതിരപ്പട്ടാളങ്ങളുടെ) മഹാത്മ്യത്തോടുകൂടിയവൻ; അശ്വപിമാദേവകളുടെ മഹാത്മ്യം പോലെയുള്ള മഹാത്മ്യത്തോടുകൂടിയവൻ എന്നും.
൬൨. ഉഗ്രൻ = മിവൻ.
൬൩. വാതപത്രം = കാരാകുന്ന സൈന്യം. ജലധാരനളികരഘോഷം = ജലധാരങ്ങൾ (മേഘങ്ങൾ) ആകുന്ന നളികങ്ങളുടെ (തോക്കുകളുടെ) ഓഘം - (സമൃദ്ധം) വർഷാപലഗുളികൾ = വർഷാപലങ്ങൾ (അലിപ്പഴങ്ങൾ) ആകുന്ന ഗുളികൾ (ഉണ്ടകൾ.)
൬൪. ജതു = വാഷാകാലം. തേജസ്സ് = മിന്നൽ. ജോഷം = നിശ്ശബ്ദമായിട്ട് - ഇടവപ്പാതിയിലെ മഴയ്ക്കു മിന്നലും ഇടിയും പതിവില്ല. "ശബ്ദമിതി ശരഭി ന വഷ്തി, വഷ്തി വഷാസു ജോഷമേവ ഘനഃ" എന്നും ഉണ്ടു്.
൭൦. താപം = മൂട്; ഭുവമെന്നും. ഉദ്യുദണ്ഡം = ഭോഭിച്ചിരിക്കുന്ന ഭണ്ഡത്തോടുകൂടിയത്. (ഭണ്ഡൻ സൂര്യന്റെ പാരിപാശ്ചികന്മാരിൽ ഒരാളവനാകുന്നു.) വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന ശത്രുഭയമനത്തോടു കൂടിയതെന്നും. മണ്ഡലാഗ്രം = ബിംബാഗ്രത്തെ; വാളിനെ എന്നും. ഘനകോശം = മേഘമാകുന്ന ഉറ; കട്ടിയുള്ളതായ ഉറ എന്നും.
൭൧. ഉദ്ധപതരണിയനം = ഉദ്ധപതരണികളുടെ യാനം. ഉദ്ധപതരണികൾ = ഉദ്ധപവാ തരണിയം. ഉദ്ധപം = പൊങ്ങുതടി. തരണ = വ

ജോ; ഉഡുപനം തരണിയും എന്നും. ഉഡുപൻ=ചന്ദ്രൻ. തരണി= സൂര്യൻ. യ.നം=ഗമനം.

൧൨-ാം സർഗ്ഗം.

- ൧. അരിശ്രീബലസംഹാരവിധിക്കു = ശത്രുവിന്റെ ഐശ്വര്യബലത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നതിന്.
- ൨. പുണ്യകരമെന്ദ്രമിപന്മാർ = പൂനാ, ഹൈന്ദവാദ് ഇവയുടെ അധിപന്മാർ.
- ൩. “സ്വദേശത്തിലെ ശത്രുവായ ടിപ്പുവിനെ ഇംഗ്ലീഷ് കരളക്കൊണ്ടു കൊല്ലിക്കണം” എന്നു പറയേണ്ടതിനുപകരം ലളിതാലങ്കാരരൂപേണ അതിന്റെ പ്രതിബിംബരൂപമായി “വീട്ടിൽ വാഴും അഹിയെ (സല്പത്ത) പാണ്ഡനൊക്കൊണ്ടു കൊല്ലിക്കണം” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
- ൪. വിഗ്രഹകർമ്മസിദ്ധി = യുദ്ധകർമ്മത്തിന്റെ സിദ്ധി; ശരീരസൃഷ്ടിയുടെ സിദ്ധി എന്നും.
- ൮. ധനോജ്ജ്വലം ശ്രീയുതരംഗോത്തരഗോപുരം = ധനങ്ങളെക്കൊണ്ടു ശോഭിച്ചിരിക്കുന്ന ശ്രീയുതരംഗത്തിന്റെ (ശ്രീരംഗത്തിന്റെ) വടക്കു ഗോപുരം.
- ൯. ഉപകാവേരി = കാവേരിനദിയുടെ സമീപത്തിൽ, ധരധരാഗ്രാ = പർവതഗ്രാ.
- ൧൦. സന്നിതൃഷ്ടം = സമീപത്തിലുള്ളത്.
- ൧൧. അവിചാല്യം = ചലിപ്പിക്കപ്പെട്ടവൻ കഴിയാത്തത്.
- ൧൪. ഉരുപത്തികൾ = വളരെ കാലാർപ്പുകൾ. വിപത്തിമഞ്ചലതപം = പത്തികളോടു കൂടാത്തതും മഞ്ചലവും ആയിരിക്കുന്നത് എന്ന അവസ്ഥ. വിപത്തി (അപത്തു) കൊണ്ടുള്ള മഞ്ചലതപം എന്നും. സാദികൾ = കരിരപ്പട്ടാളങ്ങൾ. സഹസാസാദികൾ = സഹസാ അസാദികൾ എന്നു

പദമേകം. സഹസാ=പെട്ടെന്ന്; സൈമ്യത്തോടു കൂടി എന്നും.
അസാദികം=സാദികളല്ലാത്തവർ എന്നു വിശദം. അസാദികം=
ക്ഷീണിക്കാത്തവർ എന്നു പരിഹാരം.

മരി. പാൽ=രത്നം.

മവ. അകാലലാഭശോച്യം=കിട്ടേണ്ടതായ സമയം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം
കിട്ടിയതിനാൽ ശോചനീയമായ. മഹോപസൃഷ്ടാശ്രം=മഹാരാ
ശ്രം. മഹോപസൃഷ്ടാശ്രാനപയഃസന്നാതിയ=മഹാരാശ്രസേനാ
നായകനെ.

മര. ഭൂരിപ്രണയം=വളരെ സ്നേഹത്തോടു കൂടാവണം.

മപ. ഭംഗായുഭിധം=Bringavis എന്നു പേരുള്ള.

മന. നന്ദിപ്രമുഖം ഭഗ്ഗപുരം=നന്ദിഭഗ്ഗം മുതലായ ഭഗ്ഗപുരങ്ങളെ എന്നർത്ഥം.

മൻ. അയ്യഭൂഷകം=ഇംഗ്ലീഷുകാരെ ഭൂഷിക്കുന്നതാവണം. മുച്ഛം=വലം.

മൗ. അധിഭക്തൃതം=അധിഭക്താവിനാൽ ഭരിക്കപ്പെട്ടത്. സുരസിന്ധു=
ഗംഗാനദി.

മവ. ബന്ധനമോചിതാശ്ശബന്ധിഗുഹം=ബന്ധനത്തിൽ നിന്നു വേർപെട്ട
അപ്പൊട്ട രണ്ട് ഇംഗ്ലീഷുകാരായ തടവുകാർ.

രരി. അവനെങ്കിലും— എങ്കിലും അവൻ എന്ന് അനവധം.

രൗ. ബ്രഹ്മഹലം=Barmahal.

രഥ. പരപരപും=പാരമ്പര്യവഴിക്കു കിട്ടിയത്.

രൗ. ജമിന്ദർ=Zemindar.

രരി. അധിരാജസാമന്തകൂപാലർ=അധിരാജനും സാമന്തരാജാക്കന്മാരും.

രൗ. ഭുജകം=ഭുജമായ ഭാവിഫലത്തോടുകൂടിയത്.

നര. രക്ഷണശിക്ഷണാധികാരം= Civil and Criminal Powers.

നഥ. ധർമ്മപാലർ=Magistrates. നീതിപാലർ=Judges. ജാനപദാവനാ
ധികാരം=Civil administration.

നൗ. ദണ്ഡനയം=Criminal Law.

നൗ. സ്വദേശ്യക്ക്=ഇൻഡ്യക്കാർക്ക്.

നൃതി. ദേശ്യലഭ്യം=ദേശ്യജനങ്ങൾക്കു ലഭിക്കത്തക്കതും.

ഇന്ന് സ്വദേശീയർക്കു ലഭ്യമല്ലാത്ത അധികാരം ഇല്ല എന്നുവെച്ചു അന്ന് ആയധികാരം കൊടുത്തില്ല എന്നവിഷയത്തിൽ കാൺവാലി സ്സിനെ നിന്ദിക്കാൻ പാടില്ല. അന്നു ഇംഗ്ലീഷ് കാക്സ് ഇവിടെ ആധിപത്യം അങ്കുരിച്ചതേ ഉള്ളൂ. ഇന്നാകട്ടെ അത് പശ്ചിതമായിരിക്കുന്നു. കാലദേശത്തൽ ചെയ്ത ആ നയം നിന്ദ്യമല്ല എന്നു താൽപര്യം.

[illegible]

一
 二
 三
 四
 五
 六
 七
 八
 九
 十
 十一
 十二
 十三
 十四
 十五
 十六
 十七
 十八
 十九
 二十
 二十一
 二十二
 二十三
 二十四
 二十五
 二十六
 二十七
 二十八
 二十九
 三十
 三十一
 三十二
 三十三
 三十四
 三十五
 三十六
 三十七
 三十八
 三十九
 四十
 四十一
 四十二
 四十三
 四十四
 四十五
 四十六
 四十七
 四十八
 四十九
 五十
 五十一
 五十二
 五十三
 五十四
 五十五
 五十六
 五十七
 五十八
 五十九
 六十
 六十一
 六十二
 六十三
 六十四
 六十五
 六十六
 六十七
 六十八
 六十九
 七十
 七十一
 七十二
 七十三
 七十四
 七十五
 七十六
 七十七
 七十八
 七十九
 八十
 八十一
 八十二
 八十三
 八十四
 八十五
 八十六
 八十七
 八十八
 八十九
 九十
 九十一
 九十二
 九十三
 九十四
 九十五
 九十六
 九十七
 九十八
 九十九
 一百

DHARMARAM LIBRARY

BANGALORE-560 029

Due Date	Due Date	Due Date

DC Library

* 0 0 0 0 4 1 9 5 *
T61 R14